

ମିଆ ଏବଂ ମୋଜି

ଦୟାଳୁତାର କାହାଣୀ |

ଶ୍ୱେତା ବାଲୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ସାହାନା ବାଲୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ |

ଏକ ବଡ଼ ସହରରେ ମିଆ ନାମକ ଏକ girl ିଅ ରହୁଥିଲା । ମିୟା ଖେଳିବା, ନାଚିବା ଏବଂ ଗୀତ ଗାଇବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଖୁସି ମନୋଭାବ ହେତୁ ସମସ୍ତ ପଡ଼ୋଶୀ ମିଆଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ମିଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁସିରେ ଅଭିବାଦନ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇ ତାଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ କରିବେ ।

ଦିନେ ମିଆ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ କପ୍ ପାଣି ଏବଂ ହାତରେ ଏକ ବ୍ୟାଗ ଧରି ପାର୍କ ଦେଇ ବୁଲୁଥିଲେ । ଥରେ ସାରିବା ପରେ ସେ ରିସାଇକ୍ଲିଂ ବିନ୍ ବଦଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲିରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା । ମିଆର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଏମିଲି ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖି ତାଙ୍କ ଲିଟର ଦେଖି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।

ସେ ମିଆ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ କାହିଁକି ଘାସ ଉପରେ ଆବର୍ଜନା ଫିଙ୍ଗିଲ?"

ମିଆ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ପାଖରେ କିଛି ଶସି ଆବର୍ଜନା ପାତ୍ର ନଥିଲା, ତେଣୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ସେଠାରେ ପକାଇ ଦେଲି।"

"ମିଆ, ତୁମେ ତଥାପି ତାହା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ପରିବେଶ ପାଇଁ ଖରାପ ଅଟେ । " ଏମିଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କେବଳ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ଆବର୍ଜନା ଥିଲା । " ମିଆ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

"ତୁମେ ତୁମ ଘରେ ତାହା କରିବ କି? ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡ ଆବର୍ଜନା ଛାଡିଦିଅ?"

ମିଆ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କର, ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ସଠିକ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବ । "

ଏମିଲି ତା'ପରେ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରିବା ଆରମ୍ଭ କଲା ଏବଂ ମିଆ ସେ କ'ଣ କରୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ସେଦିନ ରାତିରେ ମିଆଁଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଦଭୁତ ସ୍ୱପ୍ନ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମିଆଁଙ୍କୁ ମୋଜି ନାମକ
ଏକ ଗା cow ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ।

ମୋଜି ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାଇଲେ, “ହେଲୋ ମିଆଁ! ମୁଁ ମୋଜି ହୁଅ ନାହିଁ ।
ଭୟ! ପାର୍କରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ ସହ କଥା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ”

ମିଆଁ ପଚାରିଥିଲେ, “ଏକ ଛୋଟ ଆବରଜନା କାହିଁକି ଚିନ୍ତାର କାରଣ?”

“ଆପଣ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା ପରିବେଶ ପାଇଁ ଖରାପ ଅଟେ । ମୋ ସହିତ ଆସ ଏବଂ ଆମେ ।
ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଆବରଜନା ବିଷୟରେ ସେମାନେ କିପରି ଅନୁଭବ କରିବେ ଦେଖିବେ । ”

ମିଆଁ ରାଜି ହେଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ଟ୍ରେଲରେ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବୁଲୁଥିଲେ, ମିଆଁ ଏକ ପୋଖରୀରେ ଗାଧୋଉଥିବାର ଏକ ଦୁଃଖିକ ଖଦ
କଥା ଦେଖିଲେ ।

ମିଆଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସୁଗ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର କ’ଣ ହେଲା?”

ସ୍ୱାନ ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ପୋଖରୀରେ ବହୁତ ଆବରଜନା ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଖାଏ ଏବଂ ପହଞ୍ଚିଥାଏ
। ଆବରଜନା ହେତୁ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଭୋକିଲା ରହିଛନ୍ତି । ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଇଚ୍ଛା କରେ ଲୋକମାନେ ଲିଙ୍ଗର
ବନ୍ଦ କରି ପରିବେଶକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁଳନାରେ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବିତ ଏବଂ ଖୁସି ହେବେ । ”

ଗରିବ ହୟାନ୍ ଦେଖି ଏହାର ଦୁଃଖି ଖଦ କାହାଣୀ ଶୁଣି ମିଆଁ ବହୁତ ଦୁଃଖି ଶିତ ।

ଶୁବ୍ ଶୀଘ୍ର, ମୋଜି ଏବଂ ମିୟା ଜଙ୍ଗଲରେ ବୁଲିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଟ୍ରେଲ୍ ଆଗେଇଲା ।

ସେମାନେ ଅତି ଦୁର୍ବଳ ବୃକ୍ଷକୁ ଦେଖିଲେ ।

ମିଆ ଗଛକୁ ପଚାରିଲା, "ଶ୍ରୀ ଟ୍ରେ କାହିଁକି ତୁମେ ଏତେ ଦୁ^{sad} ଖିତ?"

ଗଛ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ଯାହା ଆମକୁ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ପାଇବାକୁ ବାରଣ କରିଥାଏ । ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଅସୁସ୍ଥ ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଲିଟିଡ୍ ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରହେ ତେବେ ଆମେ ଶୀଘ୍ର ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚାଲିଯିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଆମେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି କରିଥାଉ । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ଦେଇଥାଉ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ପ୍ରକୃତି ଦେଖିପାରିବେ । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚାସ ନେବା ପାଇଁ ବାୟୁ, ସେମାନଙ୍କ ଘର ପାଇଁ କାଠ, ଏବଂ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଉ, ତଥାପି ସେମାନେ ଆମକୁ କଷ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ।"

ଗରିବ ଗଛଟି ଏତେ ଖରାପ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଖି ମିଆ ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

ଗଛକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଶାନ୍ତ କରିବା ପରେ ମିଆଁ ଏବଂ ମୋଜି ଏକ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷୀକୁ ଦେଖି ଏକ ଗଛର ଶାଖା ଉପରେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ।

ମିଆଁ ପାଟି କରି କହିଲା, "ପକ୍ଷୀ କ'ଣ? ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ?"

ପକ୍ଷୀ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ମୁଁ ଭୂମିରେ କିଛି ଦେଖି ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଶିକାର କରୁଥିଲି। ମୁଁ ଭାବିଲି ଏହା କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଯାହା ମୁଁ ମୋର ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇପାରେ ।

ଏହା ଆବରଜନା ପରି ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ବରତ୍ତମାନ ମୋର ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଅସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ମଣିଷ କାରଣରୁ ଯେଉଁମାନେ ଲିଟର କରନ୍ତି । ମଣିଷକୁ କାହିଁକି ଏକ ରିସାଇକ୍ଲିଂ ବିନ୍ରେ ରଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୂମିରେ ଆବରଜନା ପକାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ? "

ମିୟା ଏତେ ଚକିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ସେ ସମସ୍ତ ଅଂଶ ଦେଖି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଏହି ଭୟଙ୍କର ଆତରଣ ଜାରି ରଖନ୍ତି, ତେବେ ପରିବେଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ସେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲା ଯେ ସେ ଜାଣିଶୁଣି ଏହା କରୁଛି!

ମିଆ ମୋଜିଝକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲ୍ ବୁ understand ିପାରୁଛି । ମୁଁ ପୃଥିବୀକୁ ମୋ ଘର ପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ମୋତେ ଦେଖାଇ ମୋତେ ନୋଟିସ୍ କରିଥିବାରୁ ମୋଜିଝକୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ”

ମୋଜି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ତୁମେ ଯାହା ବୁ understand ୁଛ ମୁଁ ବୁ understand ିପାରୁଛି । କୁହ । ସର୍ବଦା ଦୟାଳୁ ଏବଂ ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ମନେରଖ! ”

ଯେତେବେଳେ ଆଲାର୍ମ ବାଜିଲା, ମିୟା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ଖୁସିରେ ଉଠିଲା କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ
ଯେ ପୃଥିବୀକୁ କିପରି ଏକ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ କରିବେ । ମିୟା ଏକ ପରିବେଶ କ୍ଲବ୍ ଆରମ୍ଭ କରି
ପରିବେଶର ସଂରକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବାଣ୍ଟିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁଲେ,
ମିୟା ଦେଖିଲେ ମୋଜି ତାଙ୍କ ଉପରେ ହସୁଛନ୍ତି ।

ସମାପ୍ତ

ମିଆ ଏବଂ ମୋଜିଡ଼ିକ୍ ସୂଚକରୂପାତ୍ମକ ବିଷୟରେ:

2020 ରେ ଶ୍ରେତା ବାଲାଟ୍‌କୁ 10 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯେତେବେଳେ ସେ “ମିଆ ଏବଂ ମୋଜି” ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅନଲାଇନ୍ ସ୍କୁଲ - ଲ aur ରେଲ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍‌ସ୍ ସ୍କୁଲ୍ ର 5 ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ |

ଶ୍ରେତାତ୍ମକ ଭଉଣୀ ସାହାନା ବାଲା ଏହି କାହାଣୀକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ସାନ ଜୋସରେ ଥିବା ଲିନବ୍‌ରୋକ୍ ହାଇସ୍କୁଲର 15 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଏବଂ 9 ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର |

ମୋଜି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୟା ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୟା କାମ କରେ:

କାହାଣୀ:

- ମିଆ ଏବଂ ମୋଜି
- ମୋଜିଡ଼ିକ୍‌ର ଦୟା ଯାଦୁ
- ମୋଜିଡ଼ିକ୍ ସକରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ |
- ମୋଜି ଏବଂ ସରକ୍ସ |

କବିତା:

- ମୋଜି କବିତା |

ପଞ୍ଜିକ୍ଷ:

- ମୋଜି ଖାରତ ସନ୍ଧାନ |
- ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରନ୍ତୁ |

ପୋଷ୍ଟରଗୁଡ଼ିକ (କୋଭିଡ୍ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଶୀଘ୍ର ସୃଷ୍ଟି):

- ମୋଜି କୁହନ୍ତି ଏକ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ |
- ମୋଜି ହାତ ଧୋଇଦିଅନ୍ତୁ |

ନେଉରଗ୍ରୀନ୍ ସିଟିରେ ମୋଜି ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ।

କଲିନ୍ ବାର୍କା ଦ୍ଵାରା ।

ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ସଂରକ୍ଷିତ

ଶିଶୁ ଦୟା ନେଟୱାର୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ।

www.moozie.org

ନେଭରଗ୍ରୀନ୍ ସିଟିରେ ମୋଜି ଏବଂ ଇନ୍‌ଡ୍ରାୟନ୍ ।

କଲିନ୍ ବାର୍କା ଦ୍ଵାରା ।

ମୋଜି ଗା the ଯେତକି ଦୟାକୁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କ creat ଶସି ପ୍ରାଣୀ ଦୟାକୁ ନୁହଁନ୍ତି । ଦିନେ ସକାଳେ ମୋଲ ଆସିବା ପରେ ସେ ଇନ୍‌ଡ୍ରାୟନ୍ ବାନ୍ଧୁରୀ ସହିତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଖେଳିଲେ । କୃଷକ ଟେଡ୍ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରୁଥିବା ଯାଇଥିଲେ ।

“ମୋଜି, ତୁମ ପାଇଁ କିଛି ଅଛି!” ମୋଲବାକ୍ସରୁ କୃଷକ ଟେଡ୍ ଡାକିଲେ । ତାଙ୍କ ନାମର ଶବ୍ଦରେ, ମୋଜି କ anything ଶସି ଜିନିଷ ଉପରେ ପାଦ ନଦେବା ପାଇଁ ସତର୍କ ହୋଇ କୃଷକ ଟେଡ୍‌କୁ ଦ ran ଡିଗଲେ । କୃଷକ ଟେଡ୍ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଲିଫ୍‌ଟୋପ୍ ଦେଲେ ।

ଭିତରର କାଗଜ କହିଲା,

ପ୍ରିୟ ମୋଜି,

ମୋର ନାମ ତାଲିଆ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ! ଦୟାକରି ନେଭରଗ୍ରୀନ୍ ସହରର 154 ଆଟଲ ରୋଡକୁ ଆସନ୍ତୁ ।

ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ,

ତାଲିଆ ।

“ହମ୍ ... ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି କ’ଣ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ମୋଜି କହିଛନ୍ତି । ତାଲିଆଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦୟାକୁ ହେବ । ” ଏବଂ ତେଣୁ ମୋଜି, ଇନ୍‌ଡ୍ରାୟନ୍ ଏବଂ କୃଷକ ଟେଡ୍ ସେମାନଙ୍କର ଚରକରେ ନେଭରଗ୍ରୀନ୍ ସିଟି ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ତିନିଜଣ ସହରକୁ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ, ମୋଜି ନେଭରଗ୍ରୀନ୍ ସିଟିର ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଗନ୍ଧର ଗନ୍ଧ କରିପାରନ୍ତି । ଏହା ଭୟଙ୍କର ଥିଲା! ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋଜି ଏହାକୁ ଉଡ଼ି ସ୍ଵରରେ କହିବେ ନାହିଁ, ସେ ତାଲିଆ କାହିଁକି ଲେଖିଛନ୍ତି, ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିଥିବେ । ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ସହରରେ ସେମାନେ ଆଟଲ ରୋଡ୍ ପାଇଲେ । କୃଷକ ଟେଡ୍ 154 ଘରର କବାଟ ବାଡେଇଲା, ଏବଂ ତାଲିଆ କବାଟ ଖୋଲିଲା । “ଆସିଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ!” ଆଶା କରି ତାଲିଆ କହିଛନ୍ତି ।

“ଆମେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଖୁସି, କିନ୍ତୁ ଆମେ କଣ କରିବା?” ଇନ୍‌ଡ୍ରାୟନ୍‌ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସମସ୍ତେ ଭାବିଲେ ।

ତା’ପରେ ମୋଜି କ uri ଦୁହଳର ସହ ଏକ ଆବରଜନା ପାତ୍ରରେ ଚାହିଁଲେ । ଏକ ଆପଲ୍ କୋର୍ ବ୍ଲୁଟାଟ ଏହା ଖାଲି ଥିଲା ।

“ଏହା ଅଟେ!” ମୋଜି ଖୁସିରେ କାନ୍ଦିଲେ । [କଲିନ୍ ଏହି ବାକ୍ୟାଂଶକୁ ଏକ ଚିତ୍ରରେ ଜୀବନ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।]

“ଆପଣଙ୍କ କହିବା ଅର୍ଥ କ 'ଣ?' ତାଲିଆଙ୍କୁ ପଚାରିଲା ।

ଆବରଜନା ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଆମେ ଆବରଜନା ପାତ୍ର ବ୍ଲୁବହାର କରିପାରିବା! ” ମୋଜି ଉଡ଼ି ଦେଲେ ।

ଇନ୍‌ଡ୍ରାୟନ୍ କହିଛନ୍ତି, “ଏହା ଏକ ଖରାପ ଧାରଣା ହୋଇପାରେ । ସେହି ଜିନିଷ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ଆମେ ଜାଣି ନାହିଁ । ”

“ହମ୍... ଆ ah! ଚରକରେ ମୋର କେବଳ ଜିନିଷ ଅଛି! ” ଚରକରୁ ଗଲୋରସ୍ ଏବଂ ଗ୍ରାବର୍ ପାଇଁ କୃଷକ ଟେଡ୍ କହିଛନ୍ତି ।

ଥରେ ସେମାନେ ଆଟଲ ରୋଡ୍ ସମାପ୍ତ କଲେ, ଦଳ ଖୁସି ହେଲେ! ଏହା ପରେ ସେମାନେ ସହରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଦେଖିଲେ ।

“ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବେ ଶେଷ କରିବୁ ନାହିଁ!” ତାଲିଆ କାନ୍ଦିଲା । “ନା, ନା କିପରି !!”

ମୋଜି କହିଛନ୍ତି, “ଆମେ ହାର ମାନିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ବୋଧହୁଏ ଆମକୁ ସହରରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବା ଉଚିତ୍। ”

“ଉତ୍ତମ ଧାରଣା, ମୋଜି! କିନ୍ତୁ କିପରି?” ତାଲିଆଡ଼କୁ ପଚାରିଲା ।

ମୋଜି ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି, “ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ତାଲିଆ, ମୋର ଏକ ଯୋଜନା ଅଛି।

ମୋଜି ତାଉନ୍ ସ୍କୋୟାର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା ଏବଂ ଚାଲିଲା,

ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାୟୁରେ ଉଡିବାକୁ ଲାଗିଲା,

ଏବଂ ଥରେ ମୋଜିଟ୍ କ ଶରୀର ଏକ ବିଶାଳ କ୍ଷେତ୍ରର ଥିଲା,

ଏକ ଛୋଟ ଧୂଳି ବାହାରିଲା, ପ୍ରଥମେ ଶୁଣିବା କଷ୍ଟକର ।

ତା’ପରେ ଶବ୍ଦ ଆହୁରି ଜୋରରେ ବାଦୁ ଲାଗିଲା ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ସୁପର ଶ୍ରୀଲ୍ ଥିଲା ।

ନୂତନ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଜନସଂଖ୍ୟା ବାହାରକୁ ଆସିଲା ।

ମୋଜି ତିଆରି କରିଥିବା ଶବ୍ଦ, ଯାହାକୁ ଜଣାଶୁଣା ।

MOOOOO! [କଲିନ୍ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ ଏକ ଚିତ୍ରରେ ଜୀବନ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି]]

ଯେତେବେଳେ ମୋଜିଟ୍ ମାର ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା, ସମସ୍ତ ଲୋକ ତା’ଙ୍କ ଆଡକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଚାଲିଲେ । ତା’ପରେ ତାଲିଆ ।

ବାହାରକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁ ^{explained} ାଇଲେ । ସହରବାସୀ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସହର ଏକ ବିଶ୍ୱତ୍ୱାଳ ଏବଂ

ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ଶେଷରେ, ସମଗ୍ର ସହର ପରିଷ୍କାର ହେଲା, ଏବଂ ସହରବାସୀ ମୋଜି ପାଇଁ ଖୁସି ହେଲେ ।

“ମୋଜି ପାଇଁ ହିପ୍, ହିପ୍ ହୋରେ!”

ଏବଂ ତେଣୁ, ମୋଜି ଏବଂ ତାଲିଆ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇଲେ ।

ତାଲିଆ କହିଲା, “ବିଦାୟ, ମୋଜି।

ମୋଜି କହିଛନ୍ତି, “ବିଦାୟ, ତାଲିଆ। ଯଦି ଆପଣ କେବେ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆମକୁ ପଚାରିବାରେ ମୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ। ”

ଏବଂ ତେଣୁ ମୋଜି, ଇନ୍‌ସ୍ପିରନ୍, ଏବଂ କୃଷକ ଟେଡ୍ ନେଭରଗ୍‌ରାନ୍ ସିଟି ଛାଡିଛନ୍ତି । ...

... ଯଦିଓ ମୋଜି ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ।

ଲେଖକଙ୍କ ବିଷୟରେ:

କଲିନ୍ ବାର୍କା ବାର ବର୍ଷର ହୃଦୟ ସହିତ ପିତୃତଳର ହୃଦୟ, ବୋଧହୁଏ ରୂପା | ମଜା ପାଇଁ ସେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ତିଆରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କର କ *experience* ଶସି ଅଭିଜ୍ଞତା ନାହିଁ |

କୃଷକ ଟେଡ଼ ବିଷୟରେ:

ହଁ, ଫାର୍ମର ଟେଡ଼ ବାସ୍ତବ, ଏବଂ ସେ ମୋଜି ବ୍ରାଣ୍ଡ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ! ସେ ବହୁତ ଦୟାଳୁ, ଏବଂ କଲିନ୍‌ଙ୍କୁ ଏକ ମୋଜି ବହି ତିଆରି କରିବାକୁ ଦେଇ ସେ ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ |

ପୁସ୍ତକ ପଛକୁ:

ଯେତେବେଳେ ମୋଜି, ଇନ୍‌ଡରଧନୁ, ଏବଂ କୃଷକ ଟେଡ଼ ତାଲିଆ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗି ଏକ ଚିଠି ପାଇଲେ, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ! ମୋଜି ଏବଂ ସାଙ୍ଗମାନେ କଦାପି ଗ୍ରାନ୍ ସିଟି ସଫା କରିପାରିବେ କି? ଅଥବା ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ବିଶୃଙ୍ଖଳା?

ମୋଜି ଏବଂ ବିଗ୍ ଉଗଲି ବଗ୍ ।

ବିଗ୍ ମୋଜି ଗା ^{cow} ଯେପରି ଦୟାକୁ ।
ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କ ^{creat} ଶବ୍ଦ ପ୍ରାଣୀ ଦୟାକୁ ନୁହଁନ୍ତି ।

ବର୍ଷା ଦିନେ ସେ ଅମାରରେ ଘରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ
ରୁମ୍‌ମେଟମାନେ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲେ ।

ଘୁଷୁରିମାନେ କାଦୁଅ କରି କାଦୁଅ ପିଠା ତିଆରି କରୁଥିଲେ ।
ଘୋଡ଼ାମାନେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ।

ଛେଳିମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ମଜା କରୁଥିଲେ ।
ବୃକ୍ଷ ମାଆ ତକ୍ “ସମସ୍ତେ ଦ ^{run} ଡ଼!”

ଅମାରରେ ଛେଳି କହିଲା, “ଆମେ କଣ ଭୁଲ୍ ମାଆ ପଚାରିଲୁ?”
ତକ୍ କ୍ୱାକ୍ କରି କହିଲା, “ଏହା ଏକ ବଗ୍ ଏବଂ ମୁଁ ଆଲାର୍ମ କରିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ,

କିନ୍ତୁ ଏହି ବଗ୍ ବଡ଼, ସ୍ୱନାକ୍ଷ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ । ”
ଘୋଡ଼ା ବ୍ରେଡ୍ ହେଲା, “ମୁଁ ଏହାକୁ ସ୍ୱକ୍ଷିୟ କରିବି ତେଣୁ କେବଳ ନିଜକୁ ପଛରେ ଠିଆ କର । ”

ଘୁଷୁରିମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, “ଓହ, ଏହା ଏକ ବଡ଼ ଅଶ୍ୱତ୍ତ୍ୱ
ବଗ୍ ଯାହା ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ସହିତ, ଏକ କଳା ବିଟଲ ମୁଗରେ କେଶ ଅନୁଭବ କରେ!”

ଘୋଡ଼ା ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ର ମାଂସପେଶୀ ଏବଂ ପତଳାକୁ ବ ^{raised} ାଇଲା, ଗା
^{ow} ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, “ମୋଜି! ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସ!”

ମୋଜି କାନିବି ପକାଇଲେ, “ବନ୍ଦ କର!” ଯେହେତୁ ଘୋଡ଼ାର ଖୁରା ଭୂମିରେ ଖସିଗଲା ।
ସମସ୍ତ ପଶୁମାନେ ନି ^{breath} ଶ୍ୱାସ ଚ୍ୟାଗ କଲେ, ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ।

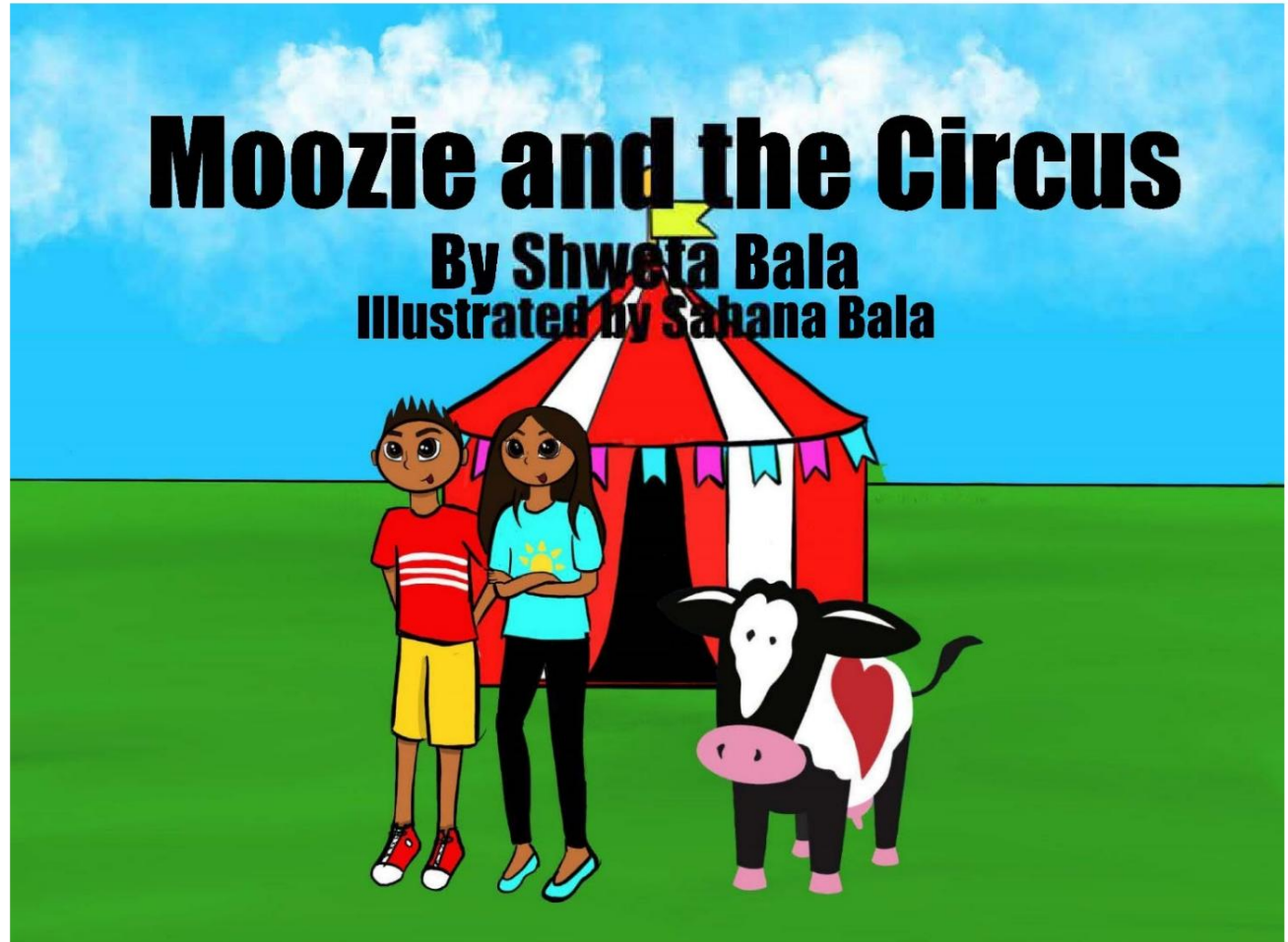
ମୋଜି ମଇଳା ଉପରେ ନଗ୍ନ ହୋଇ ବଡ଼ ବଗ୍ କ୍ରେଲ୍ ହୋଇଗଲା ।
ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଚିତ୍କାର କରି ଚିତ୍କାର କଲେ!

"ହେ ଶୁଭ !, ଆମେ ଦୁ ^{sorry} ଖିତ ... ମୋଜି ଆମକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ବଡ଼ ବଶିଷ୍ଠିକ କ ^{irk} ତୁକିଆ ଏବଂ ଉତ୍ସାହୀ, ନୁହେଁ କି?"

ମୋଜି ତାଙ୍କ ଦୟାକୁ ଉଦ୍‌ର ସ୍ୱରରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ,
“ବହି ପରି ବଗ୍, କେବଳ ଦୃଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବଗ୍ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୋଇପାରେ ।
ଭଲ ଖୋଜିବା ସବୁକିଛି ଯେପରି ସବୁବେଳେ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ବଗ୍ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସହାୟକ ହୋଇପାରେ, ଦେଖ,
ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ତୁମ ପରି, ମୋ ଭଳି ।

ମୋଜି ଏବଂ ସର୍କସ୍ ।

ଶ୍ୱେତା ବାଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ସାହାନା ବାଲା ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ ।

“ଶେଷରେ ଏଠାରେ! ଆଜାନକୁ ଜାଗ୍ରତ କର! ” ସେ ଚଟାଣରେ ନିଜର କଭର ଫିଙ୍ଗିଥିବା ବେଳେ ଆୟାନ୍ ପାଟି କରିଥିଲେ ।

ଏହା ଏକ ଗରମ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସକାଳ ଥିଲା ଏବଂ ଆୟାନ୍ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲେ କାରଣ ଆଜି ଏକ ବିଶେଷ ଦିନ ଥିଲା । ଆୟାନ୍ ଏବଂ ଆଜାନ ଯାଆଁଲା ଥିଲେ । ଆୟାନ୍ ସରବଦା ତାଙ୍କ ପରବୃତ୍ତିକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବାବେଳେ ଆଜାନ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଚିନ୍ତକ ଥିଲେ । ସେମାନେ ସବୁକିଛି ଏକାଠି କରିବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ... ସବୁକିଛି କିନ୍ତୁ ସକାଳେ ଉଠ ।

ଆଜାନ ଧୀରେ ଧୀରେ କମ୍ବଳ କା ^{took} ି ବିସ୍ତାର କଲା । “ଏଠାରେ କ’ଣ ଅଛି? ମୁଁ ଶୋଇବାକୁ ଯାଇ ପାରିବି କି? ”

“ତୁମେ ଥରଟା କରୁଛ!” ଆୟାନ୍ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଚିତ୍କାର କଲା । “ଆଜି ଆମର ଜନ୍ମଦିନ!”

ଆଜାନ ହଠାତ୍ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

“ହେ! ମୁଁ ଏହି ଦିନ ପାଇଁ ଏତେ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି! ତାଲ ତଳକୁ ଖାଇବା ।

ଜଳଖିଆ ଏବଂ ତା’ପରେ ବହୁତ ମଜା କର! ” ଆଜାନ ଚିତ୍କାର କଲେ ।

ଆୟାନ୍ ଏବଂ ଆଜାନ ଏକତ୍ର ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ସେମାନେ ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

ପ୍ରତିବର୍ଷ, ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନରେ, ସେମାନଙ୍କର ପିତାମାତା ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସର୍କସ୍: ସର୍କସ୍ ଅଫ୍ ମଜା ଦେଖିବା ପାଇଁ ନେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଜନ୍ମଦିନ ଶୋ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେବ! " ତାଙ୍କ ପାନକେକ୍ ଗବଲ୍ କରୁଥିବାବେଳେ ଆୟାନା ଚିତ୍କାର କଲା । "ମୁଁ ଶୁଣିଥିଲି ସେମାନେ ହାତୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୋ କରୁଛନ୍ତି!"

ସେମାନଙ୍କ ବାପା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ଆହୁରି ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ ଅଛି ଯାହା ହେବ । ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ତୁମ ଦୁହେଁଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ କର । ଆମକୁ ବ୍ୟାକଷ୍ଟେଜକୁ ଯାଇ ସର୍କସ ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି! "

ଏହା ଶୁଣି ଆୟାନା ଟେବୁଲରୁ ପ୍ରାୟ ଥାଳି ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଯିବାକୁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ । ଦୁହେଁ ଶୀଘ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଜଳଖିଆ ଖାଇ କାର ଆଡକୁ ଗଲେ ।

ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଶୋ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଏକ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ
 ସେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ବୁଲୁଥିବା କରୁଥିବା
 ସମୟରେ ଆଜାନ ଭୂମିରେ ଥିବା ଯାଇଥିବା ଗୋଲମରିଚ ଦେଖିଲେ ଯାହା ଘୁଞ୍ଚି ପାରିଲା ନାହିଁ ।
 ଗରୀବ ପଶୁକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆୟାନା ଏବଂ ଆଜାନ ତୁରନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ଧୀରେ
 ଧୀରେ ଗୋଲମରିଚଟିକୁ ଛାଇରେ ଥିବା ଏକ କୋମଳ ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ରଖିଲେ ।
 ଆୟାନା ଭୂମିରେ ଏକ ବୋତଲ ପାଣି ଏବଂ କିଛି ଶାଗୁଣା ପାଇ ଗୋଲମରିଚ ଆଗରେ ରଖିଲା । ଗୋଲମରିଚ
 ଶୀଘ୍ର ପାଣି ଟାଣିବା ଏବଂ ପିଇବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ତା'ପରେ ଏହା କିଛି ଶକ୍ତି ପାଇଲା ଏବଂ ଗତି
 କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ମୋଜି ନାମକ ଜଣେ ଯତନଶୀଳ ଗାଈ ସେ ନିକଟସ୍ଥ ଲୁଚି ରହିଥିବା ବୁଢ଼ାରୁ
 ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଆୟାନା ଏବଂ ଆଜାନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି
 ଯେଉଁମାନେ ସରକସରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଶୋ ଶେଷ
 ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ମୋଜି
 ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ପରଦା ଖୋଲିଲା, ଆୟାନ୍ ଏବଂ ଆଜାନ୍ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ।
 ହାତୀମାନେ ବଲ୍ ଉପରେ ଗଡ଼ନ୍ତି, ପଶୁମାନେ ହୁପ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଆକ୍ରୋବାଟ୍ ଅନେକ
 ହୟାକ୍ଷତ୍ଷାଶତ୍ କରନ୍ତି । ଏକ ଚମତ୍କାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପରେ, ଆୟାନ୍ ଏବଂ ଆଜାନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ
 ପିତାମାତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କିଛି ମିନିଟ୍ରେ ଫେରି ଆସିବେ ଏବଂ ପଛପଟକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ
 ମୋଜିଙ୍କୁ ଦେଖିବେ । ଆଜାନ୍ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୋଜି ତାଙ୍କୁ ଅଟକାଇ
 ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାଇଲେ ।

ମୋଜି ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କହିଲା, “ନମସ୍କାର ଆୟାନ୍ ଏବଂ ଆଜାନ୍ । ଦୟାକରି ଭୟ
 କର ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋଜି ସରକ୍ଷ ଦେଖିବା ମଜାଦାର ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏହା କରୁଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ
 ମଜା ନୁହେଁ । ତୁମେ ଦୁହେଁ ବହୁତ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିଲା ପରି ଦେଖାଯାଉଛ ।
 ମୋ ସହିତ ଆସ ଏବଂ ମୁଁ ବୁ ^{explain} ାଇବି । ”

ସରକ୍ଷ କାହିଁକି ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ ଦେଉଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ଆଜାନ୍ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵରେ ପଡ଼ିଥିଲେ
 ସେ କାହିଁକି ମୋଜିଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ଉଚିତ୍ କିନ୍ତୁ ଆୟାନ୍ ତାଙ୍କୁ ମନାଇବା ପରେ ସେ ଶେଷରେ
 ଯିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ।

ସେମାନେ ଅଧିକ ପଛପଟ ଚାଲିବାବେଳେ ସେମାନେ ଏକ ପରଦା ପଛରେ ଲୁଚି ରହିଲେ ।
 କି ଶଳ କରିବା ପାଇଁ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ଏବଂ ଆଘାତ ଲାଗିଥିବାର ଦେଖିଲେ ।
 ହାତୀମାନେ କରନ୍ଦନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମାଝକତମାନେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ ।
 ଆୟାଣା, ଆଜାନ, ଏବଂ ମୋଜି ଅଧିକ ସମୟ ରହିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପଶୁମାନେ
 ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ ।
 ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ କି ଶଳ କରି ଖୁସି ନୁହଁନ୍ତି । ଯିଏ ଚିପିଟି ବଲରେ
 ସନ୍ତୁଳନ ନହେବା ଏବଂ ମାଝକତମାନେ ଛୋଟ ହୁଏତ ଦେଇ ତେଜ୍ ନ ଥିବାରୁ ହାତୀମାନଙ୍କୁ ମାରିବା
 ଦେଖିବା ବହୁତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଆୟାଣା କାନ୍ଦିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ମୋଜି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ କହିଥିଲେ, “ଏହି
 ଜୀବଜନ୍ତୁମାନେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ନଥିବା ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଦୁହେଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ।
 ଏହି ପଶୁମାନେ ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଗତି
 କରନ୍ତି । ”

ଆୟାନା ଏବଂ ଆଜାନ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ଆୟାନା ଡାକିଲେ, “ଅପେକ୍ଷା କର! ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଆଗାତ କର ନାହିଁ! ”

ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ବିସ୍ମିତ ହୋଇ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏଠାରେ କ’ଣ କରୁଛ? ଆପଣ ନୁହଁନ୍ତି |
ଏଠାରେ ରହିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ | ତୁମେ ଅଭିନେତାଙ୍କ ବ୍ୟାକସ୍ଟେଜ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିବା ଉଚିତ୍! ”
ଆଜାନ୍ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, “ଆମକୁ ଶୁଣ! ତୁମେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଆଗାତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ! ”

ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହି ପଶୁମାନେ ଆଦି ^{listen} ଶୁଣିବେ ନାହିଁ!” ଆଜାନ୍
ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ତୁମେ ପଶୁମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କରୁନାହିଁ | ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆଗାତ ଦେଉଛ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ୟମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେଉନାହିଁ |
ପଶୁମାନଙ୍କ ପରି ଆମ ଭଳି ଭାବନା ଅଛି | ଆପଣ ବିନା ଖାଦ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଏକ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ରେକ୍ ବିନା କାମ
କରିପାରିବେ, ତାହା ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରାକୃତିକ ବାସସ୍ଥାନ ନୁହେଁ? ଏବଂ ଏହା ସହିତ, ଏପରି କିଛି କର
ଯାହାକୁ ନେଇ ତୁମେ ପ୍ରକୃତରେ ଖୁସି ନୁହଁ? ”

ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ଏହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ । ଶେଷରେ ସେ ସ୍ଥିର କଲେ ଯେ ସେମାନେ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି ।

ଆୟାନା ଏବଂ ଆଜାନ୍ ଦୁହେଁ ଏକାଠି କହିଲେ, “ପଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବାକୁ ମନେରଖ!”

ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ହସି ହସି କହିଲେ, “ମୋତେ ମନେ ପକାଇଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ । ମୁଁ ପଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଦୟାଳୁ ଥିଲି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଦେଖା! ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାବୁକ ଦେଉଛି ଏବଂ ମାଡ଼ ମାରୁଛି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରିବି । ଯେହେତୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ପ୍ରକୃତ ପଶୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ କିପରି ହେବା ଉଚିତ, ତୁମେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ କି? ”

ଆୟାନା ଏବଂ ଆଜାନ୍ ଶୀଘ୍ର ରାଜି ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ପୋଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ଯେ ପଶୁମାନେ ଆଉ ଖରାପ ଚିକିତ୍ସା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

କାରରେ ଫେରିବା ପରେ ସେମାନେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ଜଣାଇଲେ ।

ଆୟାନା ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, “ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଆମେ କିପରି ଏକ ସଫାରି ଯିବା, ଯେଉଁଠାରେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ?”

ସେମାନଙ୍କ ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବିତ ହସିଲେ । ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନିଶ୍ଚିତ । ମୁଁ ଭାବେ ତାହା ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ବିକଳ୍ପ । ଆଜ୍ଞା By ା ହଁ, ତୁମେ ସରକସ ଉପରେ ସଫାରି ବାଛିବା ପାଇଁ କ’ଣ କଲ? ”

“ଓ ,, ଏହା କେବଳ ଆମର ବ୍ୟାକସ୍‌ଟେଜ୍ ଅନୁଭୂତିରୁ ଆସିଛି ।” ମୋଜୀ ବିଷୟରେ ଭାବି ଆଜାନ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।

ମୋଜି ଏବଂ ସରକାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ:

2020 ରେ ଶ୍ରେତା ବାଲା 10 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯେତେବେଳେ ସେ “ମୋଜି ଏବଂ ସରକାର”
ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅନଲାଇନ୍ ସ୍କୁଲ - ଲ aur ରେଲ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍ ସ୍କୁଲର 5 ମ
ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ ।

ଶ୍ରେତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସାହାନା ବାଲା ଏହି କାହାଣୀକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ
କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ସାନ ଜୋସରେ ଥିବା ଲିନବ୍‌ରୋକ୍ ହାଇସ୍କୁଲର 15 ବର୍ଷ
ବୟସ୍କ ଏବଂ 9 ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର ।

ମୋଜି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୟା ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୟା କାମ କରେ:

- କାହାଣୀ:
- ମିଆ ଏବଂ ମୋଜି
 - ମୋଜିଙ୍କର ଦୟା ଯାତ୍ରା
 - ମୋଜିଙ୍କ ସକରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ।
 - ମୋଜି ଏବଂ ସରକାର ।

- କବିତା:
- ମୋଜି କବିତା ।

- ପଞ୍ଜିକା:
- ମୋଜି ଖାରତ ସନ୍ଧାନ ।
 - ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ପୋଷ୍ଟରଗୁଡ଼ିକ (କୋଭିଡ୍ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଶୀଘ୍ର ସୃଷ୍ଟି):

- ମୋଜି କୁହନ୍ତି ଏକ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ ।
- ମୋଜି ହାତ ଧୋଇଦିଅ ।

ଦୟାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୋଜି ଖୋଜନ୍ତୁ |

ସେଠାରେ ମୋଜି ନାମକ ଏକ ଗା cow ଥିଲା,
ଯିଏ ଦୟାଳୁ ଏବଂ ମଧୁର ଥିଲେ;
ସେ ଏକ ଦୟାଳୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୋଜିବେ |

ଏପରିକି ଏକ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳ ରାସ୍ତାରେ!

ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବାବେଳେ ସେ ଆହତ
ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ପାଇଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏକ
ଛୋଟ ବାଳକକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ, ଯିଏ ପଶୁ
ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଡାକିଥିଲେ।
ମୋଜି ଏହି ଭଲ କାମ ଦେଖି, ଏବଂ ଭାବିଲେ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦୟାଳୁ, ସେ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ଚାହିଁଲା, ଏବଂ
ତାଙ୍କୁ ମନରେ ମନେ ପକାଇଲା |

ମୋଜି ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଜାରି ରଖିଥିଲେ, ମହୁମାଛି
ମାଧ୍ୟମରେ; ଯେପରିକି ସେ ଏକ ଦୟାଳୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ girl ଥିବା ଗଛର ଯତ୍ନ
ନେଉଥିଲେ, ମୋଜି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେଲେ ଏବଂ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ, ସେ girl
ଠିକ୍‌ରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଆଗକୁ ଚାଲିଗଲେ, ତାଙ୍କ
ମନରେ ଆରାମରେ |

ମୋଜି ଗଣ୍ଡି ଘାସ ଭିତରକୁ ଠେଲି ହୋଇ ଏକ ପଲି ସହିତ
ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେ
ଏକ ଗାଁ ପାଇଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ପୁଅ
ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଗାଳିଗୁଲଜରୁ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲା ।

ମୋଜି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି,
ଏବଂ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ସେ
ବାଳକଟିର ଏକ ନୋଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ,
ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ମୋଜି ଖୋଜି ଖୋଜି ଖୋଜିଲେ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର
ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଲେ,
ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ^{girl} ିଅ ନିଜକୁ ଭଲ କଥା କହୁଥିଲା, ଯାହା ଏକ
ସକରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ।
ଏହି ଦୃଶ୍ୟରେ ମୋଜି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ,
ଏବଂ ଆନନ୍ଦିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ,
ସେ ^{the} ିଅଟିକୁ ନୋଟ୍ କରିଥିଲେ ଏବଂ
^{girl} ିଅଟି ପ ^{ited} ିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ମୋଜି ବହୁତ ଖୁସି ଥିଲେ, ଏବଂ
ଏକ ଅଭିନୟ ଖୋଜିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯାହା ନୂଆ ଥିଲା, ସେ ଆଜି
ପରମ୍ପରା ଖୋଜୁଛି, ସେ ତୁମଠାରୁ ଏକ ଆକର୍ଷ
ପାଇପାରିବ କି?

ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୟା ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ:

2020 ରେ ଶ୍ରେତା ବାଲାଙ୍ଗୁ 10 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅନଲାଇନ୍ ସ୍କୁଲ - ଲ aur ରେଲ୍ ସ୍ପୋର୍ଟ୍ସ ସ୍କୁଲରେ ଜଣେ 5 ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ ।

ଶ୍ରେତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସାହାନା ବାଲା 15 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏବଂ କାଲିଫର୍ନିଆର ସାନ ଜୋସରେ ଥିବା ଲିନବ୍‌ରୋକ୍ ହାଇସ୍କୁଲର 9th ମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ର କାହାଣୀ ଏବଂ ପୋଷ୍ଟର ଚିତ୍ରଣ କରିଥିଲେ ।

ମୋଜି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୟା ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୟା କାମ କରେ:

କାହାଣୀ:

- ମିଆ ଏବଂ ମୋଜି
- ମୋଜିଙ୍କର ଦୟା ଯାହା
- ମୋଜିଙ୍କ ସକରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ।
- ମୋଜି ଏବଂ ସରକ୍ସ ।

କବିତା:

- ଦୟାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପାଇଁ ମୋଜି ଖୋଜନ୍ତି ।

ପଞ୍ଜିକା:

- ମୋଜି ଖାର୍ତ୍ତ ସନ୍ଧାନ ।
- ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରନ୍ତୁ ।

ପୋଷ୍ଟରଗୁଡ଼ିକ (କୋଭିଡ୍ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଶୀଘ୍ର ସୃଷ୍ଟି):

- ମୋଜି କୁହନ୍ତି ଏକ ମାସକ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ ।
- ମୋଜି ହାତ ଧୋଇଦିଏ ।

ମୋଟିଟ୍ଟକ ଦୟାକୁ ଦୁଃସ୍ବତ୍ତ୍ବ ସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ।

ଜେନ ମୋରଟ୍ଟକ ଡକ୍ଟର ଡାକ୍ତରୀ ।

କୃଷକ ଡେବ୍ ଏବଂ ମୋଟି ଡକ୍ଟରୀ ସାହାଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ।

ଜେନ ରୋଷ୍ଟ ଡକ୍ଟରୀ ଡିପ୍ଲୋମାଟ ।

[ପୃଷ୍ଠା 2]

ବିଗ୍ ମୋଟି ଗାଈ ଡକ୍ଟରୀ ଡକ୍ଟରୀ, ସେଟିକ୍ ଦୟାକୁ ।

ଡାକ୍ତର ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କୃଷକ ଶାସି ପ୍ରାଣୀ ଦୟାକୁ ନୁହେଁନି ।

[ପୃଷ୍ଠା 3]

ସେ ଡକ୍ଟର ନିକଟରେ ଖେଳୁଥିବା ସମୟରେ ଡିନିଟି କୁକୁଡ଼ାକୁ ଦେଖି ଲାଞ୍ଜିତ ସହିତ ମାଲିମାନଙ୍କୁ

ଧୀରେ ଧୀରେ ଡକ୍ଟରୀ ଡକ୍ଟରୀ ଡକ୍ଟରୀ ଡକ୍ଟରୀ ।

[ପୃଷ୍ଠା 4]

ସେ କିଛି ଆପ୍ତୁଥିବାର ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ କାନ ଉଠାନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 5]

ବରଫପାନ ସେ ଶୁଣୁଥିବା ଏହି ଡକ୍ଟର-ଡକ୍ଟରୀ ଶବ୍ଦ କ'ଣ?

[ପୃଷ୍ଠା 6]

ଗୋରୁମାନଙ୍କର ଶୁଭା ଗୋରୁ ଯିବା ଆସିବା କରୁଛି ।

[ପୃଷ୍ଠା 7]

ଏହା ନିମ୍ନ ଉପଡ଼ୟକାକୁ ଯାଉଛି ।

[ପୃଷ୍ଠା 8]

ଗୋରୁମାନେ ଜଳର ଗନ୍ଧ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗତି ଉଠାନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 9]

ଏକ ଡକ୍ଟର ଗତିଶୀଳ ଡକ୍ଟର ଶାସି ଏକ ଷ୍ଟାମ୍ପପଡେ ହୋଇଯାଏ ।

[ପୃଷ୍ଠା 10]

ଯଦି ମୋଟି ପୁରା ଗୋରୁ ବୁଲାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଡାକ୍ତରୀମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁରେ ଦଳି ଦେବେ

|

[ପୃଷ୍ଠା 12]

ସେ ବାଘମାନଙ୍କୁ ବାଟେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ଫ୍ରୋଲିକ୍ ଏବଂ

ଖେଳିବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 13]

ସେ ଡିନିଜିଣ୍ଟକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ନିକଟତର ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ।

ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବରଂ ମୁକ୍ତ ଚଲାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 14]

“ଆଉ କେହି ନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହା ମୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଗୋରୁ ବୁଲାଇବି । ମୁଁ ଏହା କରିବି ବୋଲି ସେ କୁହନ୍ତି ।

ଗୋରୁ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ଧିଳି ।

“ମୁଁ ଗୋରୁ ବୁଲାଇ ପାରିବି, ହଁ, ମୁଁ ଏହା କରିବି ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ।”

[ପୃଷ୍ଠା 16]

ସେ କିଛି ବାୟୁ ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ତଥାପି ଅଧିକ ବାୟୁ ଏବଂ ଶୀତଳ ।
ବଡ଼ ମୋଜି ଏକ ଗରମ ପବନ ବେଲୁନ୍ ପରି ଫୁଲିଯାଏ ।

[ପୃଷ୍ଠା 18]

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେପରି ମୋଜି ଫାଟି ଯାଇପାରେ, ଏକ ଛୋଟ ଧୂସି
ତାଠାରୁ ଉଦ୍‌ଘାସ ପାଇଥାଏ, ଏବଂ ପରଥମେ uuuuuuu ଧୂସି ।
ସେ ବାୟୁ ଉପରେ ଟାଣନ୍ତି ଯାହାକୁ ସେ ଗଭୀରରେ ଗର୍ଜିତ କରିଛନ୍ତି, ଏକ Mooooo ପଠାଇବା ପାଇଁ
ଯାହା ବିଭୀଷଣରେ ପହଞ୍ଚିବ ।
ତା’ର Mooooo ପାହାଚରୁ ବ oms ିବା ସହିତ ଶକ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରେ ।
ସେ ଏତେ ଜୋରରେ ଘଣ୍ଟି ବନ୍ଦ କରି ଠିଆ ହୁଏ । Mmmmmmmoooooooo

[ପୃଷ୍ଠା 20]

ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଭଳି ଉତ୍ତର ସ୍ଵର ଇକୋ ଗୋରୁକୁ ଭୟରେ ଭରିଦିଏ ।
ଗୋରୁ ଘୁରି ବୁଲୁଛି, ପରଦୟେକ ଗା ifer ଏବଂ ଚାକକ ।

[ପୃଷ୍ଠା 22]

ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ରାସ୍ତାରେ ଜଳ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଥିବାବେଳେ ଚିନିଟି ଛୋଟ ଛୁଆ ନିଜ
ଗାଧୋଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 24]

ମା ତକ୍ କ୍ଷୀକସ୍, “ମୋର କ୍ଷୁଦ୍ରକୁ ବଞ୍ଚିରାଖିବାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ।
ଅନ୍ୟ କ creat ଶସି ପ୍ରାଣୀ ଆପଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦୟାକୁ ମୁହଁନ୍ତି । ”
“ମୁଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗା cow । ଏହା ମୋ ଉପରେ ଥିଲା ।
ସେ କୁହନ୍ତି, ମୁଁ ଗୋରୁ ବୁଲାଇଲି, ଏବଂ ତୁମେ ସ୍ଵାଗତ ।

ମୋଜିଝକ ମୟାଜିକ୍ |
ଦୟା ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଏକ ରଞ୍ଜ ବହି |
ସାରା ବେକ୍ ଝକ୍ ଝାଲ |
କେଟି ଓଲସେନ୍ ଝକ୍ ଝାଲା ଚିତ୍ରିତ |

[ପୃଷ୍ଠା 2]
ଗୋଟିଏ ସମୟର କଥା
ତୁମ ପରି ଏକ ଘରେ ବାଦାମୀ ଆଖି
ଏବଂ କୁଞ୍ଚିତ ସାହସୀ ଛୋଟ ^{girl}
ିଅ ରହୁଥିଲା |

[ପୃଷ୍ଠା]]
ସେ ସବୁବେଳେ ସାହସୀ ନଥିଲେ -
ମୋଜି ଗା ^{the} ନାମକ ଜଣେ ଯାଦୁକରୀ
ସାଞ୍ଜ ସହିତ ଭିଡ଼ ଭିତରେ
କେବଳ ଏକ ତେହେରା |

[ପୃଷ୍ଠା 4]
ବରତ୍ତମାନ ମୋଜି ପ୍ଲସ୍ ଥିଲେ,
କେବଳ ଏକ ଭରତ୍ତି ଛୋଟ ଗା ^{cow} |
ଏକ ହୃଦୟ ଆକୃତିର ଟପ୍ଟ ସହିତ |
ତାଙ୍କ କପାଳରେ କେଶ

[ପୃଷ୍ଠା 5]
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ବି ^{girl} ିଅଟି
ଅନିଶ୍ଚିତ କିମ୍ବା ଭୟଭୀତ ଥିଲା |
ସେ ଶୋଇବା ସମୟରେ ରାତିରେ
ମୋଜିଝକୁ ପାଟି କରି କହିଲା |

[ପୃଷ୍ଠା 6]
ଏବେ ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ^{girl} ିଅଟିର
ମନରେ ବହୁତ କିଛି ଥିଲା |
ସେ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲା ସେ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ବନ୍ଦ କରି ପାରିଲା ନାହିଁ |

[ପୃଷ୍ଠା 7]
ଏବଂ କାନୁଦିବାବେଳେ ମୋଜି ପୂରଥମେ
ଶୁଣିଲେ |
ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପିଲାମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ
ଦୟାଳୁ ଥିଲେ |

[ପୃଷ୍ଠା 8]
ସେ କହିଥିଲେ, “ସେମାନେ ନିଷ୍ଠୁର ଅଟନ୍ତି।
“ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣେ ଏହା ଭୁଲ କିନ୍ତୁ ମୁଁ
କଦାପି ପକ୍ଷ ରଖେ ନାହିଁ -
ମୁଁ କେବଳ ଯାଉଛି। ”

^{Girl} ିଅଟି କହିଲା, “ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଅଛି।

“ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ଫିନ୍।
ସେ ଚିକିଏ ଅଲଗା -
ସେ ଫିନ୍ ନୁହଁନ୍ତି। ”

[ପୃଷ୍ଠା ୭]
“ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ବନ୍ଧୁ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି,
କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ପରି
ମୋତେ ଥରଟା କରନ୍ତି ତେବେ କଣ ହେବ? ”

[ପୃଷ୍ଠା 10]
ସେ କହିଲା, “ହେ ମୋଜି,”
“ଯଦି ତୁମେ ଜାଣିଥାନ୍ତେ
ମୁଁ କେତେ ଇଚ୍ଛା କରେ ।
ମୁଁ କ’ଣ କରିବି ଜାଣିଥିଲି। ”

[ପୃଷ୍ଠା 11]
ତା’ପରେ ହଠାତ୍ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ମୋଜି
ଅନ୍ନିଶିଖା ପରି *ow* ଲାଘି ଉଠିବାକୁ ଲାଗିଲା
।

[ପୃଷ୍ଠା 12]
ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବମ୍ ଏବଂ ଆଲୋକର *ick*
ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ,
ସାଧା ଦୃଶ୍ୟରେ ମୋଜି ସେଠାରେ ଠିଆ
ହୋଇଥିଲେ!

ଡରେସର ପରି ଲମ୍ବା,
ବିଛଣା ପରି ଚଉଡ଼ା ।
ହୃଦୟ ଆକୃତିର ଟପ୍ ଟପ୍ ସହିତ ।
ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ କେଶ

[ପୃଷ୍ଠା 13]
“ମୋର ବନ୍ଧୁ,” ମୋଜି ମୋ-ଏଡ୍ ।
“ତୁମେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଛ
କିପରି ଚୟାକୁ ହେବାକୁ ଶିଖିବା ।
ଫିନ୍ ଏବଂ ନିଜକୁ। ”

[ପୃଷ୍ଠା 14]
“ଏବଂ ମୁଁ କିଛି କ *icks* ଶବ୍ଦ ଶିଖିଛି ।
ମୋ ଜୀବନରେ ଗା *cow* ପରି,
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ କହିବି -
ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଛନ୍ତି। ”

[ପୃଷ୍ଠା 15]
“ଯେତେବେଳେ ଜଗତ ଅନୁଗ୍ରହଜନକ

ଏବଂ ଆପଣ କଣ କରିବେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ,
ଆପଣ କିପରି ଚାହାଁନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।
ତୁମର ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ । ”

[ପୃଷ୍ଠା 16]

“ଏହା ଏକ ସରଳ ନିୟମ
ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରିବା ସହଜ ଅଟେ ।
କେବଳ ତୁମର ହୃଦୟ ଶୁଣ -
ତୁମେ ଜାଣିବ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣେ । ”

ଛୋଟ ଗିର୍ଲ ଅର ଲୁହ ଚାଟୁକ
ଚିତ୍କୁଡ଼ିରେ ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା ।
ଯେହେତୁ ସେ ମୋଜି ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ଚିତ୍କାର
କରି କହିଲା,

[ପୃଷ୍ଠା 17]

“ଶେଷରେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସରଳ
କି?
ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଭଲ ହେବ ।
ଏକ ନୂତନ ବନ୍ଧୁ ପାଇବା ପାଇଁ । ”

[ପୃଷ୍ଠା 18]

“ତୁମେ ଜାଣ, ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ।
ମୁଁ ଫିନ୍ କୁ ପଚାରିବି ।
ଯଦି ସେ ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନରେ
ବସିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ”

[ପୃଷ୍ଠା 19]

ଏବଂ ମୋଜି ମୋ-ମୋଡ଼ ଏବଂ ଚାଟୁକ
ଆଖି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚମକିଲା ।
ସେ ହସି ହସି କହିଲା ।
"ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେ ହୁଏତ!"

[ପୃଷ୍ଠା 20]

Mo ଅତି ମୋଜିଡ଼ିକ କୋମଳ
ବେଳରେ ହାତ ରଖି ଫୁସଫୁସ କରି କହିଲା,
ମୋର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ।

[ପୃଷ୍ଠା 21]

“ହେ ପିଲା,” ମୋଜି ମୋ-ଏଡ଼,
“ଏହା ମୋର କାମ, ସର୍ବଶେଷରେ -
ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ମୋତେ ଦରକାର କର, ଏଠାରେ ରହିବାକୁ,
ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଡାକିବ ଆସିବ । ”

[ପୃଷ୍ଠା 22]

“କେବଳ ତୁମର ହୃଦୟ ଗାନ କର

ଏବଂ ମୁଁ ଏଠାରେ ରହିବି,
ବରତ୍ତମାନ ପାଇଁ ବିଦାୟ... ”
ଏବଂ ମୋଜି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲେ!

[ପୃଷ୍ଠା 23]

ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ
ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ ଶିଶୁ
ତା 'କାନ୍ଧରେ ଏକ ହୃଦୟ ଆକୃତିର କେଶ ସହିତ |

[ପୃଷ୍ଠା 24]

ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ଛାଡି ଦେଲା |
ଶୟନକୁ ଚାଲିଯାଅ,
ଯାହା ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖିବା
ଏବଂ ନୂତନ ବନ୍ଧୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା |

ମୋଜିଝଙ୍କର ଦୟା ଯାଦୁ

ଦୟାକୁ ହୁଅ

ଶ୍ୱେତା ବାଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ସାହାନା ବାଲା ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ |

“ରଂୟାଗ୍ କର, ତୁମେ!” ଛୁଟି ସମୟରେ ସେ ସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆକୁ ଦ ^{ran} ଡି ଆସୁଥିବା ବେଳେ ମ୍ୟାକ୍ସ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ। ଗୋଟିଏ ଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ଖେଳିବାକୁ ଅନେକ ଜିନିଷ ସହିତ ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଖରାଦିନ ଥିଲା ।

ମ୍ୟାକ୍ସ ରଂୟାଗ୍ ଖେଳିବା ସମୟରେ ଦ ^{running} ଡୁଥିଲା ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ସେ ଏକ ଦେଖିଲେ । ଛୋଟ ^{girl} ିଅ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିବା । ସେ ଧରିଥିବା ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଭୂମିରେ ବିଛାଡ଼ି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସକାଳର କାକରରୁ ଭୂମିରେ ବହିଗୁଡ଼ିକ ଖରାପ ହୋଇଗଲା । ଜଣେ ଦୟାଳୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପରି ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ମ୍ୟାକ୍ସ ତାଙ୍କୁ ହସିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ସେ କେତେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଲି ତାଙ୍କୁ ପରିହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ^{girl} ିଅଟି କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ସେ ଚାଲିଗଲା । ଏକ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମ୍ୟାକ୍ସଙ୍କୁ ପରିନ୍ଦ୍ରିୟା ଅଫିସକୁ ଡକାଗଲା ।

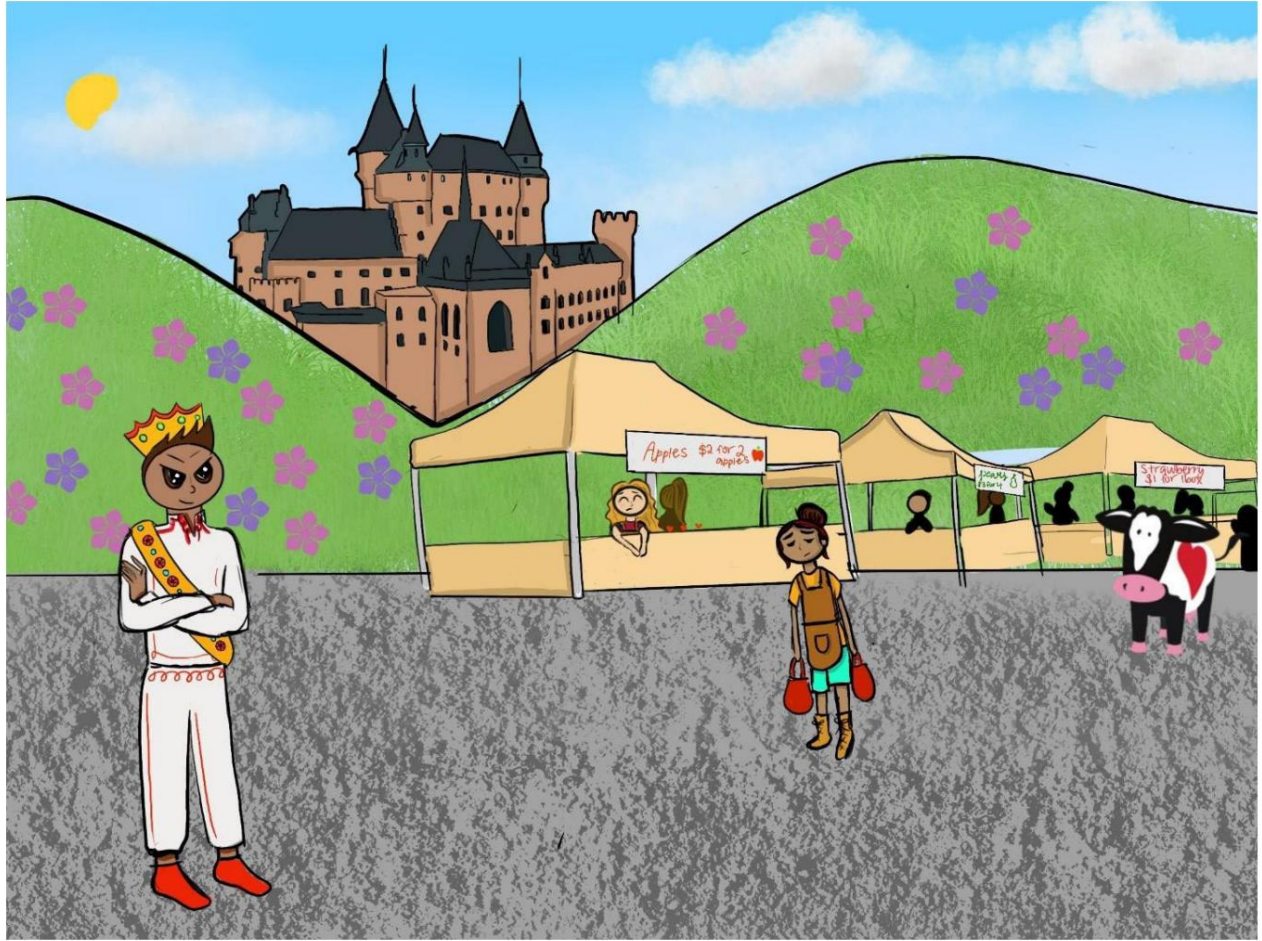
ମୟାକ୍ଷ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ହରିନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କୁ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଲେ ।
ସେ ସାରିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କାହିଁକି ହସିଲ?"

ମୟାକ୍ଷ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯେତେବେଳେ ସେ ପଥର ଉପରେ ଚାପି ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମଜାଳିଆ ଥିଲେ ।"

"ତୁମେ ସେହି ମୟାକ୍ଷ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଆପଣ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତେ । ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏଠାରେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଅଛି ଯାହା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପଢ଼ାବୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଏ । ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଇପାରନ୍ତି ।"
ଏଥିରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ମୟାକ୍ଷ ଅଫିସ ଛାଡ଼ି କଲ୍ୟାଣକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପରେ, ଯେତେବେଳେ ମ୍ୟାକ୍ସ ତାଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଦେଇଥିବା ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ । ମୋର ଅନୁମାନ ମୁଁ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବି, ଯେହେତୁ ମୋର ଶେଷ କରିବାର ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ସର୍ବାଧିକ ଭାବିଲା । ସେ ପୁସ୍ତକ ଖୋଲି ପଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । କାହାଣୀ ଏହିପରି ଆରମ୍ଭ ହେଲା:

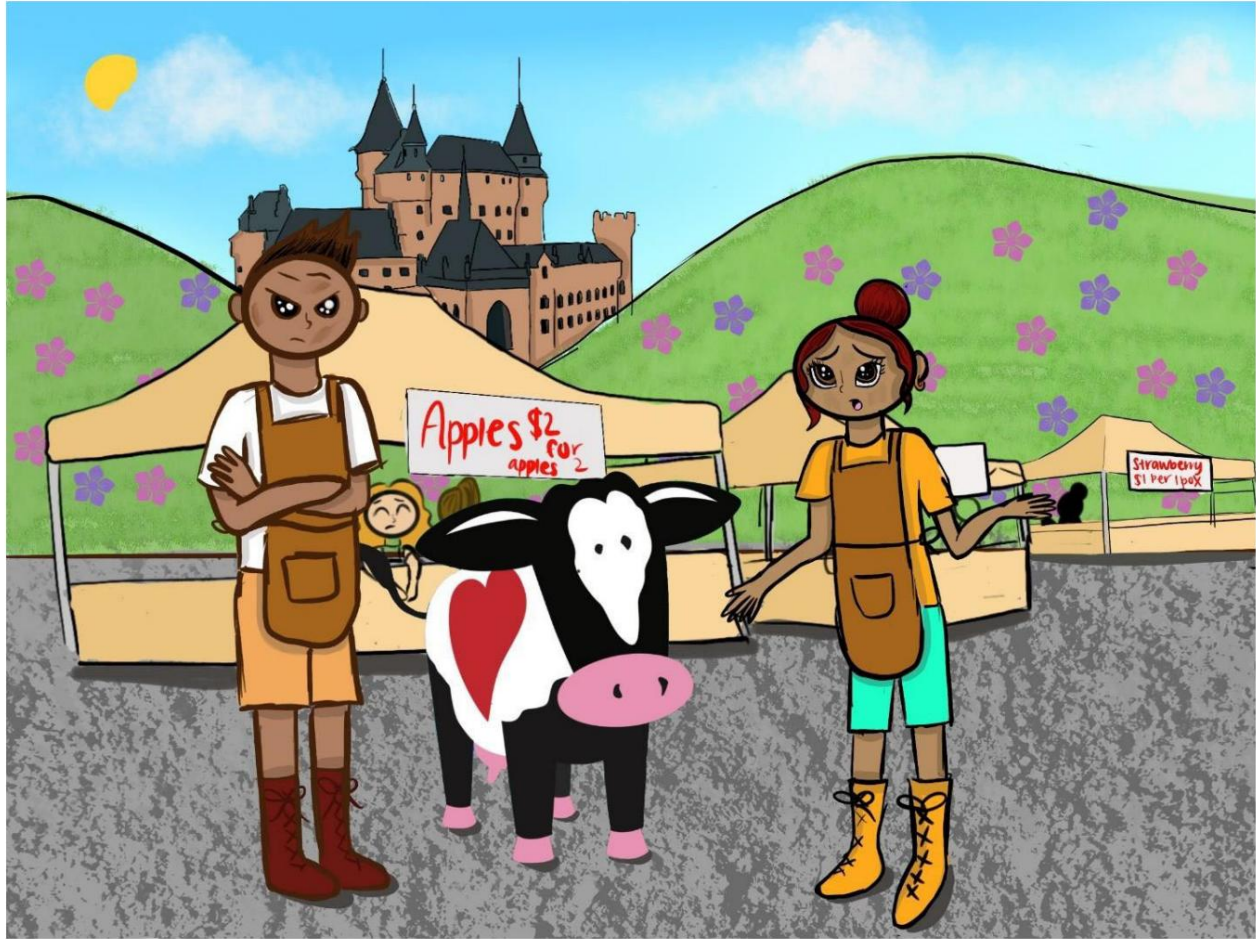

ଏକଦା, ଦୟାକୁ ରାଜ୍ୟରେ, ପ୍ରିନ୍ସ ଲିଆମ୍ ନାମକ ଜଣେ ରାଜକୁମାର ବାସ କରୁଥିଲେ,
 ଯିଏ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାକୁ ହୋଇ
 ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ସେ ରାଜପ୍ରାସାଦ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ
 ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏତେ ବିଳାସପୁରଣତା କିପରି ଥିଲା । ତା'ପରେ, ବଜାର କେତେ ଅପରିଷ୍କାର ତାହା
 ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଆଚରଣକୁ ଅନେକ ଲୋକ ପସନ୍ଦ
 କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

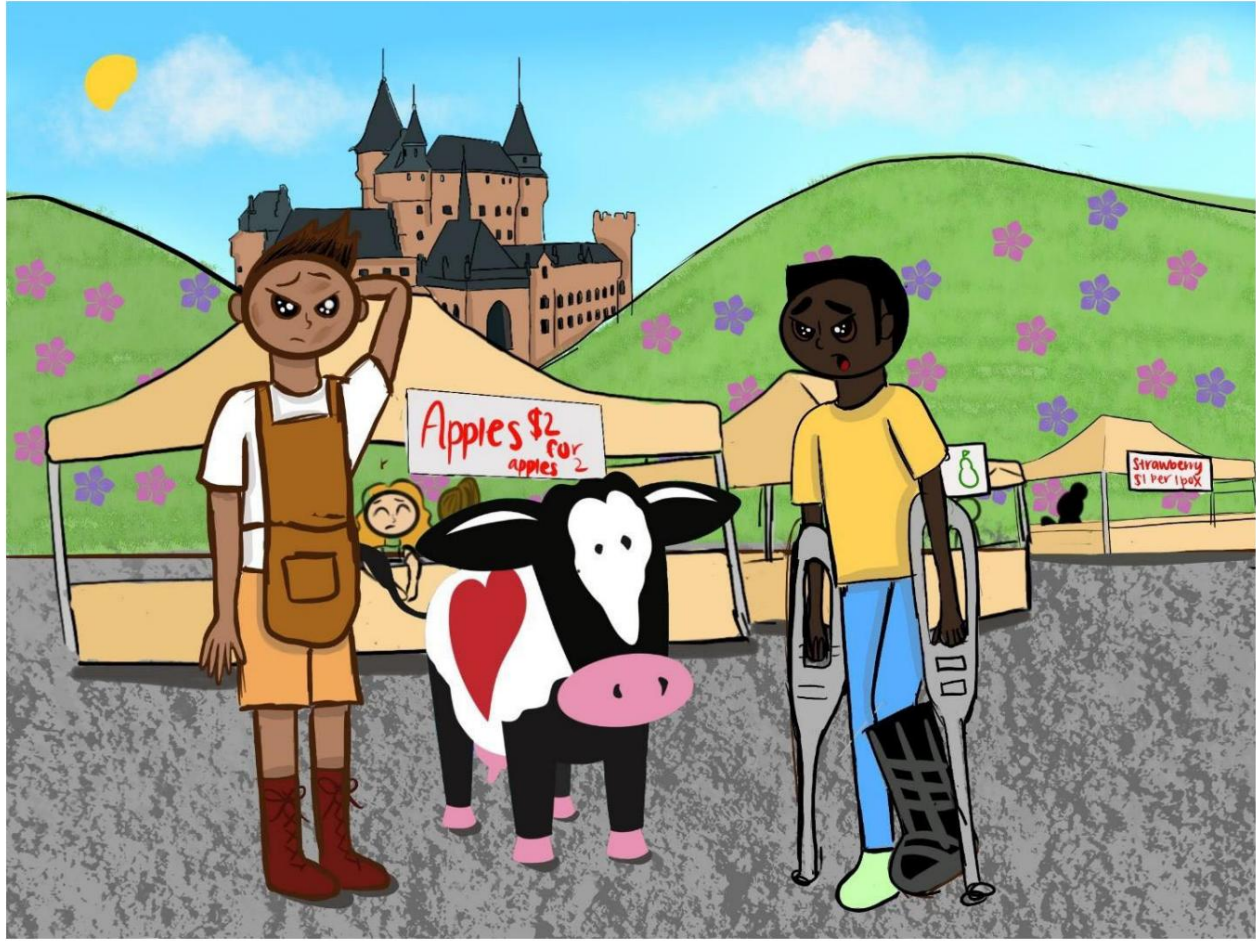
ରାଜକୁମାରଙ୍କ ଆଚରଣ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବା ପରେ ଏକ ଦୟାଳୁ ଗା cow ନାମିତ ।
ମୁଜି ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ମୋଜି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସେ କହିଥିଲେ, “ହେଲୋ ପ୍ରିନ୍ସ ଅଫ୍ ଦୟା! ତୁମର କଥାରେ ତୁମର
ଗ୍ରାମବାସୀ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ । ତାଲ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ପରି ଗାଁ ବୁଲିବା । ” କିଛି ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପରେ ରାଜକୁମାର ରାଜି
ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ଭାବରେ ଛଦ୍ମବେଶରେ ଗାଁ ବୁଲିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେମାନେ
ସାକ୍ଷାତ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାମବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି ଇସାବେଲା ।

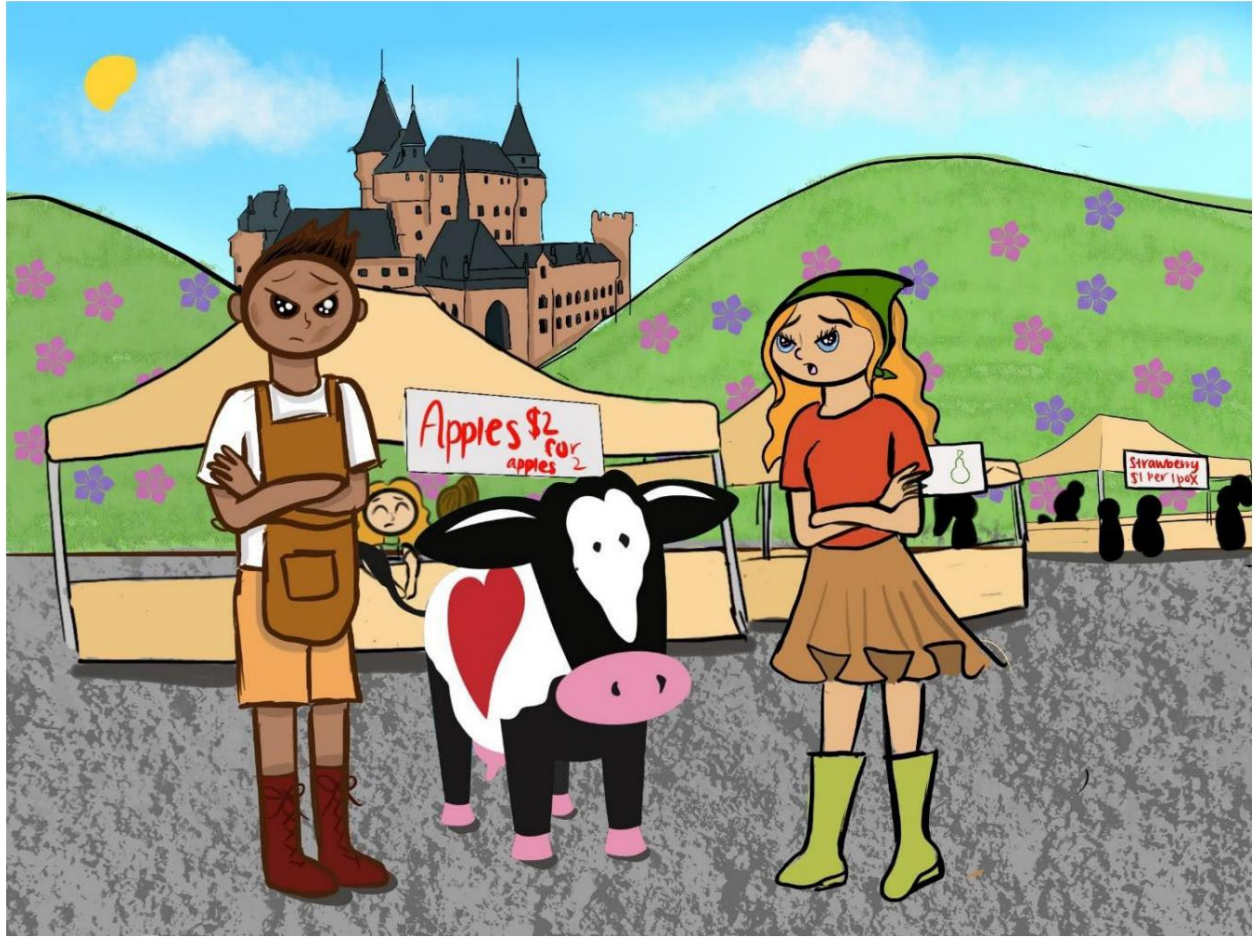
ମୋଜି ଏକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, “ରାଜ୍ୟରେ କି ସୁନ୍ଦର ଦିନ | ଆପଣ ରାଜି ନୁହଁନ୍ତି କି? ଏହି ରାଜ୍ୟ କିପରି? ଆମେ ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ। ”

ଇସାବେଲ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଦୟାକୁ ରାଜ୍ୟରେ ଖରାଦିନେ ମୁଁ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାକୁ ଭଲ ପାଏ | ଏହି ରାଜ୍ୟ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ସ୍ଥାନ | ମୁଁ ଏଠାରେ କେବଳ ନାପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ରାଜକୁମାର | ସମ୍ପର୍କିତ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଭେଟି ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଅଭିବାଦନ କଲି | ସେ ମୋର ପୋଷାକକୁ ଅଶୁଭ ଏବଂ ମଇଳା ବୋଲି କହିଥିଲେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ମନ୍ତବ୍ୟ ମୋତେ ପରକୃତରେ ଆଘାତ ଦେଇଛି | ଏହା ଦୁଃଖ ଖର ବିଷୟ ଯେ ସେ ମୋ ପୋଷାକ ଏବଂ ଚେହେରା ବାହାରେ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ | ଜଣେ ରାଜକୁମାର ଭାବରେ ମୁଁ ଭାବିଲି ସେ ଅଧିକ ଜାଣିବେ। ”

ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଗ୍ରାମବାସୀ ଯାଦବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ,
ଏବଂ ରାଜ୍ୟରେ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଏକ କାଜୁଆଲ୍ ବାରତ୍ତାଳାପ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଜେମ୍ସ ମୋଜିଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ରାଜକୁମାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଗାଁକୁ ଭଲ ପାଏ ।
ସେ ମୋତେ ଯାହା କହିଥିଲେ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି । ଗତ ସପ୍ତାହରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଗୋଡ଼
ଭାଙ୍ଗିଥିଲି, ସେ ମୋତେ ରାବଣ ବୋଲି ଡାକିଲେ । ଏହା ଦେଖି ମୋତେ କଷ୍ଟ ଲାଗେ ଯେ ଆମର ନିଜ
ରାଜକୁମାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜିନିଷ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ
ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହାନୁଭୂତି କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଜଣେ ରାଜକୁମାର ଭାବରେ ମୁଁ ଭାବିଲି ସେ ଭଲ ଜାଣିବେ ।
ଏବେ ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମା କରିବ, ମୋତେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ”

ତେଣୁ, ରାଜକୁମାର ଏବଂ ମୋଜି ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବା ଜାରି ରଖି ଅବାଗଲଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ।

ଅବାଗଲ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, “ରାଜକୁମାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସମସ୍ତେ ସୁନ୍ଦର ଅଟନ୍ତି। ସେ ପୁରକୃତରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଏବଂ କଦାପି ଦୟାକୁ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ

ରାଜପୁରାସାଦ ରୋଷେଇ ଘରେ କାମ କରେ ଏବଂ ପୁରତିଦିନ ତାଙ୍କୁ ସେବା କରେ, ସେ ମୋତେ

କହିଥିଲେ ଯେ ସେ କେବେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ରାଜପୁରାସାଦରେ କାମ କରିଛି ଏବଂ ମୋତେ କହିଛି ଯେ ମୁଁ

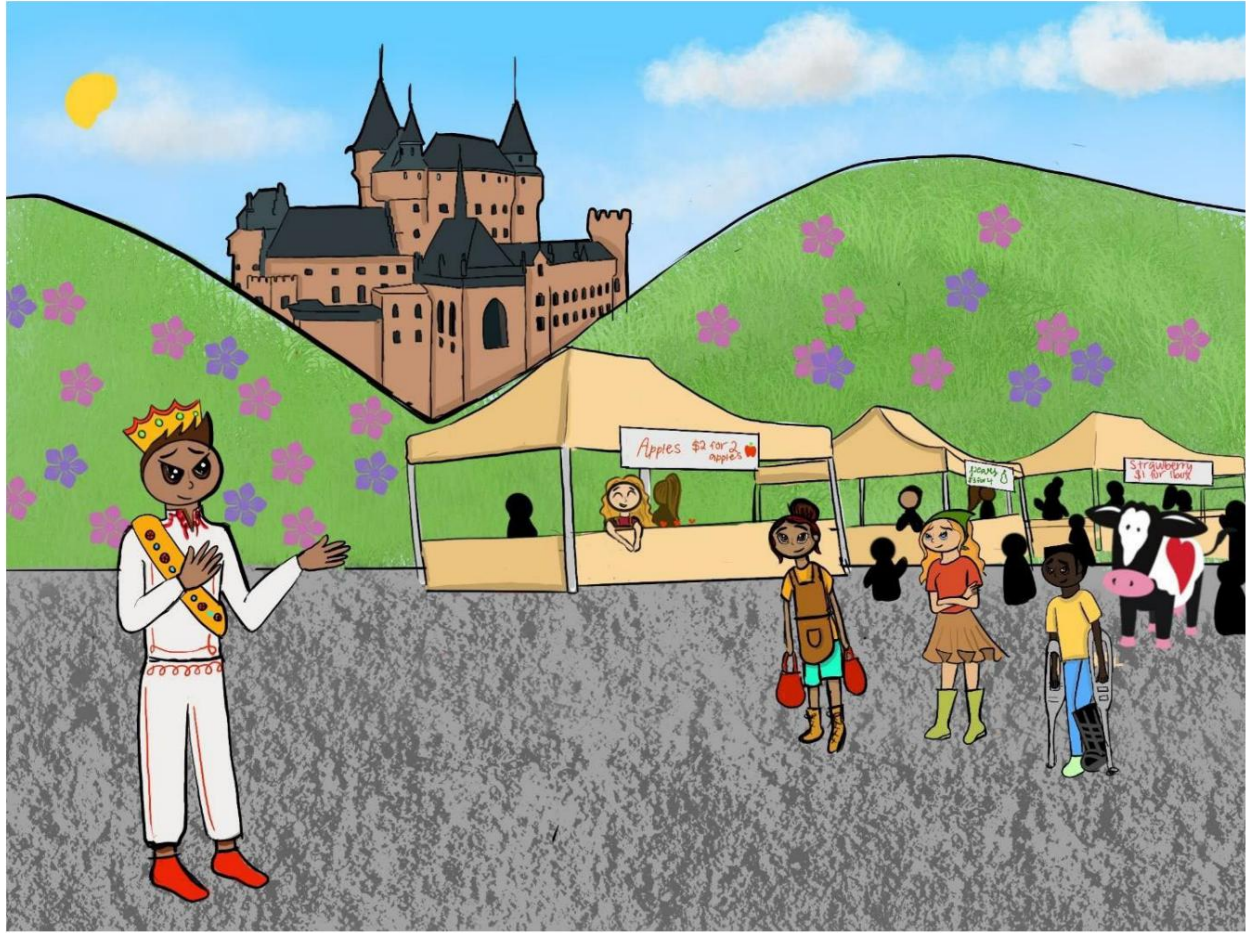
ଜଣେ ଚାକର ହେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ସେ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାର

କରି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରନ୍ତି ଏବଂ କଠିନ ପରିଶ୍ରମକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ”

ବରତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ରାଜକୁମାର ଯଥେଷ୍ଟ ଶୁଣି ରାଜପୁରାସାଦକୁ ଫେରିବାକୁ କହିଥିଲେ ।
ଫେରିବା ପରେ ରାଜକୁମାର କହିଥିଲେ, “ଦୁଃଖିତ ମୋଜି । ମୁଁ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ
ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତିରେ ଥା’ନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ
ବିରକ୍ତ ଅନୁଭବ କରିଥା’ନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କୁ ଖରାପ ଜିନିଷ କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତାହା ସମ୍ମାନଜନକ
ନୁହେଁ । ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ପାରିବ କି? ”

ମୋଜି ତାଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଦୟାଳୁ ହେବାକୁ ଶିଖାଇଲେ ।

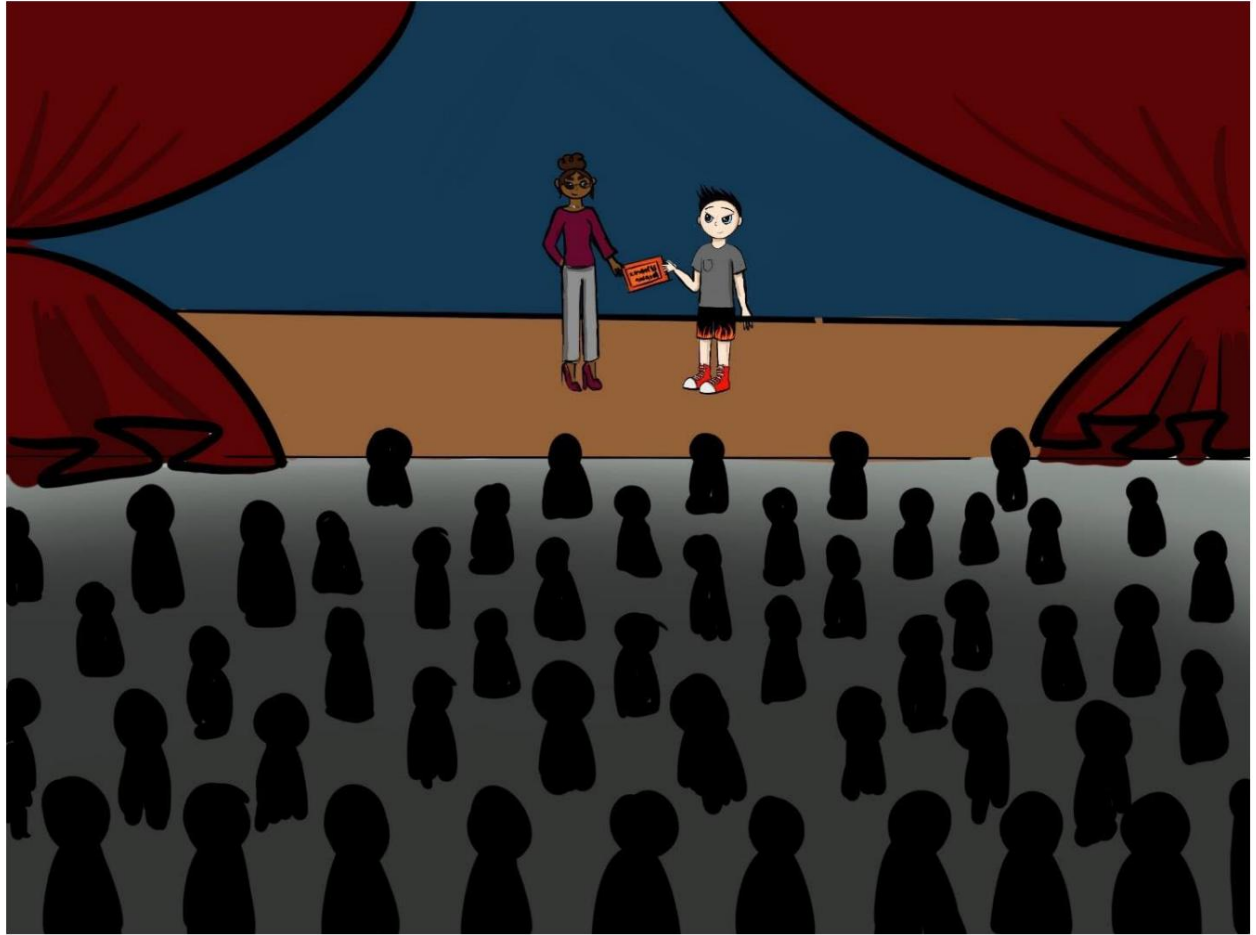

ପରଦିନ ରାଜକୁମାର ସମଗ୍ର ପଡ଼ୋଶୀତ୍ତୁ କ୍ଷମା ମାଗିଲେ,
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଦୟାଳୁ ହେବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛନ୍ତି। ଗ୍ରାମବାସୀ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶିଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ
କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ଦୟା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତେ ଖୁସିରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ
କଲେ | ସମାପ୍ତ।

ମୟାକ୍ଷ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଗଭୀର ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲେ |

ସ୍କୁଲରେ, ମ୍ୟାକ୍ସ ଦେଖିଲେ ଛୋଟ^{girl} ଶିଅଟି ଏକାକୀ ବେଞ୍ଚରେ ବସିଛି ।
ସେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା, “ମୁଁ ଯାହା କରିଛି ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦୁ^{sorry} ଖିତ । ମୁଁ କରି ନାହିଁ
ଜାଣ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖରାପ ଆଘାତ ଦେଇଛି । ମୁଁ ଆଶା କରେ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ପାରିବ । ”
ଛୋଟ^{girl} ଶିଅଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ତୁମେ ବୁ^{understand} ିଛ । ଏହା ଏକ
କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ମୋର ନାମ ଆମି । ”
“ଆମି ତୁମକୁ ଭେଟି ଭଲ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ସର୍ବାଧିକ ଆପଣ ଏକାଠି ଖେଳିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କି?
କିଛି ସମୟ? ” ଆମି ଚକ୍ କଲା । “ନିଶ୍ଚିତ । ଖୁବ୍ ଭଲ ହେବ । ହାଏ, ସର୍ବାଧିକ! ”
“ହାଏ, ଆମି!”

ସେହି ଦିନଠାରୁ, ମ୍ୟୁକ୍ସ କାହାଣୀକୁ ସରବଦା ମନେ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି
ସରବଦା ଦୟାଳୁ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ସେ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଆଉ ଅଟ୍ଟା କରିନଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଖୁସି
ହେଲେ ଯେ ସେ ଧନକଟମକ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ସେହି ମାସରେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେ “ଦୟା
ପୁରସ୍କାର” ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

***** ଶେଷ *****

ମୋତିଡ଼କ ମୟାଜିକ୍ ଅଫ୍ ଦୟା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ:

2020 ରେ ଶ୍ରେତା ବାଲାଟ୍‌କୁ 10 ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯେତେବେଳେ ସେ

“ମୋତିଡ଼କ ମୟାଜିକ୍ ଅଫ୍ ଦୟା” ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅନଲାଇନ୍ ସ୍କୁଲ୍ - ଲ
aur ରେଲ୍ ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ୍‌ସ୍ ସ୍କୁଲ୍ ର 5 ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର ଲେଖିଥିଲେ |

ଶ୍ରେତାଟ୍‌କ ଭଉଣୀ ସାହାନା ବାଲା ଏହି କାହାଣୀକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିଥିଲେ

ଯେତେବେଳେ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ସାନ ଜୋସରେ ଥିବା ଲିନବ୍‌ରୋକ୍ ହାଇସ୍କୁଲର
15 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଏବଂ 9 ମ ଶ୍ରେଣୀ ଛାତ୍ର |

ମୋତି ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୟା ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଦୟା କାମ କରେ:

କାହାଣୀ:

- ମିଆ ଏବଂ ମୋତି
- ମୋତିଡ଼କର ଦୟା ଯାତୁ
- ମୋତି ଏବଂ ସରକ୍‌ସ୍ |

କବିତା:

- ମୋତି କବିତା |

ପଞ୍ଜଲ୍‌ସ:

- ମୋତି ଖାର୍ତ୍ତ ସନ୍ଧାନ |
- ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଅନାବୃତ୍ତ କରନ୍ତୁ |

ପୋଷ୍ଟରଗୁଡ଼ିକ (କୋଭିଡ୍ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ଶୀଘ୍ର ସୃଷ୍ଟି):

ମୋତି କୁହନ୍ତି ଏକ ମାସ୍କ ପିନ୍ଧନ୍ତୁ |

ମୋତି ହାତ ଧୋଇଦିଏ |

Mozzie® ର ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାଲ ଫୁଣ୍ଡାମେଣ୍ଟାଲ୍ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ।

ଏକ ସଂଗୀତ ଯାତ୍ରା ମାଧ୍ୟମରେ ଦୟା ଆବିଷ୍କାର ।
ଟମ୍ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଦ୍ଵାରା (କୃଷକ ଟେଡ୍ ଏବଂ ମୋଜିଂ ଦ୍ଵାରା ସାହାଯ୍ୟ)
କେଟି ଓଲସେନ୍ ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚିତ୍ରିତ ।

[ପୃଷ୍ଠା 3]

ଏବେ ଆସନ୍ତୁ କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ଟିନି ଟିନି ଡ୍ରିମ୍‌ସ୍‌ଗାର୍ କିପରି ମୋଜିଂକ ବିଗ୍ ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାଲ ରେ ଯୋଗ ଦେଲା!

[ପୃଷ୍ଠା 4]

ବରଫ୍‌ମାନ ସମୟରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୋଜି ଗା the ଯେତେବେଳେ ଦୟାକୁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କି creat ଶଯି ପ୍ରାଣୀ ଦୟାକୁ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାଲ ନୂତନ ଯନ୍ତ୍ରର ଅମାର ଦ୍ଵାରରେ ଆସେ, ମୋଜି ତାର ଲାଞ୍ଜ ସହିତ ଧୀରେ ଧୀରେ ମାଛି ଉଡ଼ାଇ ଠିଆ ହୁଏ ।

[ପୃଷ୍ଠା 5]

ଏବଂ ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ହାଏ, ଛୋଟ ସାଥୀ । ତୁମ ନାମ କଣ?”
ମୋଜିଂକୁ ଟିଟି କୁହନ୍ତି, “ମୋର ନାମ ଟିନି ଟିନି ଡ୍ରିମ୍‌ସ୍‌ଗାର୍, କିନ୍ତୁ ସମୟରେ ମୋତେ ଟିଟି ବୋଲି ଡାକନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 6]

“ତୁମେ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ?” ମୋଜିଂକୁ ପଚାରନ୍ତି ।
ଟିଟି କୁହନ୍ତି, ମୁଁ ବିଗ୍ ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାଲ ରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଆସିଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭୟ କରୁଛି ।
“ତୁମେ କାହିଁକି ଭୟ କରୁଛ?” ମୋଜିଂକୁ ପଚାରନ୍ତି ।
ଟିଟି କୁହନ୍ତି, “କାରଣ ମୁଁ ଛୋଟ; ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରର ଅପେକ୍ଷା ଛୋଟ । ମୁଁ ନୁଆ ମୁଁ ଅନ୍ୟ କି instruments ଶଯି ଯନ୍ତ୍ରର କାଣେ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁଁ କାଣେ ନାହିଁ
ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସଂଗୀତ ବଜାଇବି! ”
ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ଆରକ୍ଷା, ମୋର ନୁଆ ଛୋଟ ବନ୍ଧୁ, ମୁଁ ସମସ୍ତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ଜାଣିଛି ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇବି ।
ଆମେ ତୁମର ଧ୍ଵନି ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଖୁସି ହେବୁ । ତାଲ ଷ୍ଟ୍ରିଙ୍ଗ୍ ବିଭାଗକୁ ଯିବା! ”

[ପୃଷ୍ଠା 7]

ଯେହେତୁ ମୋଜି ଏକ ସେଲୋକୁ ସୂଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଟିଟି କୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାରୁଲି ସେଲୋ ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାଲ ଅନ୍ୟତମ ପୁରାତନ ସଦସ୍ୟ ।
ମୋଜି ଆଉ କ’ଣ କହିବାକୁ ଟିଟି ଅପେକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ, ସେ କେବଳ ସେଲୋକୁ ଦି runs ଡ୍ରିମ୍‌ଇ କହିଲା, “ମୁଁ ଟିନି ଡ୍ରିମ୍‌ସ୍‌ଗାର୍ । ତୁମେ ମୋତେ ମୋର ସ୍ଵର
ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ କି? ”

[ପୃଷ୍ଠା 8]

“ମୋତେ ଏକା ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ! ମୁଁ ଅଭୟାସ କରୁଛି ତୁମ ପସନ୍ଦକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମୁଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ । ଯାଆନ୍ତୁ ଛୋଟ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର
ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ; ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ ଷ୍ଟ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଅଛି ଏବଂ ଛୋଟ ଜିନିଷ ପରି । ବୋଧହୁଏ ସେମାନେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ କରିବେ, ”ତାରୁଲି ସେଲୋ
ଗର୍ଜନ କଲେ ।

[ପୃଷ୍ଠା 9]

ଟିଟି ମୋଜିଂଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କୁହନ୍ତି, ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ନଥିଲେ ।
ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ଟିଟି, ସମସ୍ତ ଷ୍ଟ୍ରିଙ୍ଗ୍ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତାରୁଲି ସେଲୋ ପରି ନୁହେଁ ।

[ପୃଷ୍ଠା 10]

ହଠାତ୍ ବକ୍ସର ବ୍ୟୟ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲା, “ହେ ମଣିଷ, ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ - ଥଣ୍ଡା ହୁଅ! ଆମେ ସମୟରେ ସେହି ଖୁଡ଼ୀ ପରି ନୁହଁ! ଆମେ ସମୟରେ ମିଳିତ
ହେବା! ଠିକ୍ ଅଛି, ଅନ୍ତତଃ least ପକ୍ଷେ ବ୍ୟୟାବଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଆମେ ସମୟରେ ମିଳିତ ହୋଇଥାଉ! ”

[ପୃଷ୍ଠା 11]

ଏବଂ ଭାୟେଲା ଭିଆଲା ଯୋଗ କରନ୍ତି, “ଟିଟି, ଦୟାକରି ତୁମେ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ବିଚାର କର ନାହିଁ । ତଥାପି, ଚାର୍ଲି କହିଥିଲେ ତୁମେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ଦ୍ରୁତ ଖେଳନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଭଲ ଏବଂ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣ୍ଡା । ”

[ପୃଷ୍ଠା 12]

ତେଣୁ ମୋଜି ଏବଂ ଟିଟି ଲୋରେଟା ଭୋଇଲିନିଫୁକୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ହେଲୋ, ଲୋରେଟା । ଏହା ମୋର ନୂଆ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ରିହରସାଲ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ପାଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ”

“ତୁମର ଧ୍ୱନି ନାହିଁ? ମୋର ମନେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ମୋର ଧ୍ୱନି ନଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ତା’ପରେ ମୁଁ ମୋର ଧ୍ୱନିର ରହସ୍ୟ ପାଇଲି ବୋଲି ଲୋରେଟା ଭାୟଲିନ୍ କୁହନ୍ତି ।

TT ପଚାରିଥାଏ, “ତୁମର ଧ୍ୱନିର ରହସ୍ୟ?”

“ହଁ, ମୋ ପାଇଁ ରହସ୍ୟ ଥିଲା ମୋର ଧନୁ । ଏଠାରେ, ଆପଣ ଏହାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ; ଧନୁ ତୁମ ଭିତରୁ ସଫଳତାକୁ ଡେଇଁପଡ଼େ! ”

[ପୃଷ୍ଠା 13]

ତେଣୁ ଟିଟି ଧନୁକୁ ନେଇ ତା’ର ତାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗତି କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ, କିନ୍ତୁ କ sound ଶବ୍ଦ ଧ୍ୱନି ନାହିଁ । TT ଧନୁକୁ ଲୋରେଟାକୁ ଦେଇ କହିଲା, “ଧନ୍ୟବାଦ, ସୁଶ୍ରୀ ବାୟଲିନ୍ । ଧନୁ ମୋର ଶବ୍ଦର ରହସ୍ୟ ବୋଲି ମୁଁ ଭାବୁନାହିଁ । ”

“ଟିଟି, ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ତୁମେ ତୁମର ଧ୍ୱନି ପାଇବ । ଏବଂ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କ’ଣ? ତୁମେ ଏବଂ ମୁଁ ବରତ୍ତମାନ ବନ୍ଧୁ । ତୁମର ଧ୍ୱନି ପାଇବା ମାତ୍ରେ ତୁମେ ଫେରି ଆସି ଯେକ time ଶବ୍ଦ ସମୟରେ ଆମ ସହିତ ଖେଳିବ । ମୋଜି, ତୁମେ କାହିଁକି TT କୁ କାଠଖଣ୍ଡକୁ ନେଇଯାଆ ନାହିଁ; ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ବହୁତ ଖୁସି ହେବେ । ”

[ପୃଷ୍ଠା 14]

ସେମାନେ ଯିବାବେଳେ ମୋଜି ଟିଟି କୁ କୁହନ୍ତି, “ତୁମେ ବରତ୍ତମାନ ଭଲ ଅନୁଭବ କରୁଛ କି?”

“ହଁ ମୁଁ କରେ । ଲୋରେଟା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନେ ମୋ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଦୟାଳୁ ଥିଲେ, ଏପରିକି ବଡ଼ ବ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କଲି, ”

TT କୁହନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 15]

ମୋଜି ପ୍ରଥମ ଚେୟାର କ୍ଲିନେଟ ଆଡ଼କୁ ସୁପାଇଥାଏ, ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରିବାକୁ TT କୁ ସଫଳେ ଦେଇଥାଏ । ଏବଂ ଟିଟି କୁହନ୍ତି, “କ୍ଷମା କରିବେ, ମ୍ୟାଡାମ୍ । ମୋର ନାମ ହେଉଛି କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଡରିଫ୍ଟା । ମୁଁ ମୋର ସ୍ୱର ଖୋଜୁଛି । ଆପଣ ମତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ କି?”

[ପୃଷ୍ଠା 16]

ରେଡା କ୍ଲାରିନେଟ କୁହନ୍ତି, “ତୁମର କିଛି ସ୍ୱର ଅଛି! ତୁମେ ଏକ ଡରିଫ୍ଟା । ତୁମେ ଅବଶେଷତା ପଛରେ ଅଛ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ସେମାନେ ଅବଶେଷତା ପଛରେ କାହିଁକି ଡରିଫ୍ଟା ରଖନ୍ତି? କାରଣ ତୁମେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁ! ମୋତେ ଏକା ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ତୁମ ସ୍ୱରକୁ ଯାଅ; ପଛ ଧାଡ଼ିରେ! ”

[ପୃଷ୍ଠା 17]

ପ୍ରତ୍ୟୟାଶ୍ୱୀ ଅନୁଭବ କରି, ଟିଟି ମୋଜି ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଆସନ୍ତି, ଏବଂ ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ଆସ, ଛୋଟ ବନ୍ଧୁ । ମୁଁ ତାହେଁ ତୁମେ କାଠ ଝିଣ୍ଡର ଏକ ଡରିକୋଣାୟଫୁ ରେଟିବ: ବିଲି ଜୋ ପିକକୋଲୋ, ଅଲିଭିଆ ଓବୋ, ଏବଂ ହବସନ୍ ବେସନ । ମୁଁ ଭାବୁଛି ସେମାନେ ତୁମର ସ୍ୱର ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି । ”

[ପୃଷ୍ଠା 18]

ସେମାନେ ଏକାଠି ଚାଲନ୍ତି, ଏବଂ ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ଏହା ମୋର ବନ୍ଧୁ ଟିଟି । ସେ ଅବଶେଷତା ପାଇଁ ନୂଆ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଖୋଜିବା ଆବଶ୍ୟକ । ”

ବିଲି ଜୋ ପିକକୋଲୋ ଶୀଘ୍ର ଚିତ୍କାର କରନ୍ତି, “ହେ, ଛୋଟ ପିଲା! ମୋର ଧୂଳି ଖୋଜିବା ପାଇଁ ମୋତେ କେବଳ 10 ସେକେଣ୍ଡ ସମୟ ଲାଗିଲା । ତୁମେ ଭାବୁଛ କି ତୁମେ ସେହି ରେକର୍ଡକୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ? ”

[ପୃଷ୍ଠା 19]

ଅଲିଭିଆ ଓବୋ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ କୁହନ୍ତି, “ବିଲି ଜୋ, ଟି.ଟି. ତେବେ ତୁମେ ତୁମର ଧୂଳି ଖୋଜୁଛ? ଆରୁକ୍ଷା, ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜ ଭିତରେ ଗଭୀର ସ୍ୱର ଅଛି । ଏହି ବିଭାଗରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ପାଇଁ ଗିର୍ତ୍ତ ରହୁଥିଲା । ଏଠାରେ, ଟି, ମୋ ଗିର୍ତ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କର ।

ବୋଧହୁଏ ଏହା ତୁମର ଧୂଳିର ରହୁଥିଲା । ”

ଏବଂ ହୃଦୟର ବେଗ ଯୋଗ କରନ୍ତି, “ହଁ, ଏହା ମୋ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ କାମ କରେ! ଗିର୍ତ୍ତ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ କମ୍ପିତ କରି ଜୀବନ୍ତ କରେ । ଆଗକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଚେଷ୍ଟା କର - ଏହା ସହଜ! ଏହାକୁ ଏକ ଟୁଟ୍ ଦିଅ! ”

[ପୃଷ୍ଠା 20]

ଟିଟି ନଳଟିକୁ ନେଇ ପାଟିରେ ରଖି ପରହାର କଲା । (ପରବାହିତ ଧୂଳି) କିନ୍ତୁ, କି sound ଶବ୍ଦ ଧୂଳି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଟିଟି ଦିଏ । ଶ୍ରୀମତୀ ଓବୋକୁ ଗିର୍ତ୍ତ କରି କୁହନ୍ତି, “ଧନ୍ୟବାଦ, ଶ୍ରୀମତୀ ଓବୋ, ତୁମେ ବହୁତ ଦୟାଳୁ । ବାକି ରହୁଥିଲା ନୁହେଁ ।

ଏହି ବାକି ତୁମ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କାମ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମୋ ପାଇଁ କାମ କରେ ନାହିଁ । ”

“ତୁମେ ତୁମର ଧୂଳି ପାଇବ, ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମେ ପାଇବ । ଏଠାରେ ଏକ ଧାରଣା ଅଛି । ତୁମେ ଧାତୁରେ ତିଆରି! ଆପଣ ଏବଂ ମୋଜି ପିତୃତକ ବିଭାଗ କାହିଁକି ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ? ସେମାନେ ଆମ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି! ”

[ପୃଷ୍ଠା 21]

ଯେହେତୁ ଟିଟି ଚାଲୁଛି ଏବଂ ଚକଚକିଆ ଶିଙ୍ଗ, ତୁରୀ, ଏବଂ ଚରମ୍ବୋନକୁ ଦେଖୁଛି,

[ପୃଷ୍ଠା 22]

ସେ ହଠାତ୍ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରରେ ବାଜେଇଲେ । ଟିଟି ଅବଶେଷତଃ ଗାଳିଗୁଲି ମଧ୍ୟକ୍ଷୟ ଚୁବାରେ ବାଜିଥିଲା ।

ମଧ୍ୟକ୍ଷୟ ଚୁବା ଗର୍ଜନ କରେ, “ଦେଖ, ତୁମେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛ, ହେ ଟିକିଏ ପାଇବ୍ ଟିପ୍! ମୁଁ ତୁମକୁ ମାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ବାହାରକୁ ଯାଅ । ଏଠାରୁ! ”

[ପୃଷ୍ଠା 23]

ଏବଂ ମୋଜି କୁହନ୍ତି, “ମଧ୍ୟକ୍ଷୟ ଚୁବା, ତାହା ଦୟାଳୁ ନଥିଲା । ସେ କି any ଶବ୍ଦ କ୍ଷତି କରିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ; ଏହା ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା । ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦିନ, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ”

ଯେହେତୁ ମଧ୍ୟକ୍ଷୟ ଚୁବାଟଙ୍କର ତେଜସ୍ୱୀ ପିତୃତକ ଚରମ ଲଜ୍ଜା ସହିତ ଲାଲ ହୋଇଯାଏ, ସେ କାନୁନ୍‌ନତି ଏବଂ କାନୁନ୍‌ନତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗଳା ସଫା କରନ୍ତି ଏବଂ କୁହନ୍ତି, “ଆହା, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ sorry ଶିତ । ମୁଁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁ ନଥିଲି । ହେ! ବୋଧହୁଏ ସେହି ୩ ଟିପ୍ପିଟି, ସ୍ୱଳ୍ପତ୍ୱ ଚରମ୍ବୋନ ତୁମର ଶବ୍ଦ ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ”

[ପୃଷ୍ଠା 24]

ଭଲ ମନେ ଅଛି ଯେ ମୋଜି ସର୍ବଦା ଦୟାଳୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ଟିଟି ସିଧା ଠିଆ ହୋଇ ମଧ୍ୟକ୍ଷୟ ଚୁବାଟକୁ କହିଲା,

“ଏହି ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ, ଶ୍ରୀମତୀ ତୁବା! ତୁମେ ବହୁତ ବଡ଼ ଏବଂ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ମୁଁ ଚରମ୍ବୋନକୁ ଦେଖିବି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବି ଯେ ସେ ମୋର ସ୍ୱର ଖୋଜିବାରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ କି? ”

ଗ୍ରେଟ୍ ମଧ୍ୟକ୍ଷୟ ଚୁବା ନରମ ହୋଇ କହିଲା, “ମୋର ଆନନ୍ଦ । ଶୁଭକାମନା, ପିଲା, ଏବଂ ଅବଶେଷତଃ ସ୍ୱାଗତ । ”

[ପୃଷ୍ଠା 25]

ମୋଜି ଟିଟିଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ ଦୟା କିପରି ମଧ୍ୟକ୍ଷୟର ସ୍ୱର ବଦଳାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା?”

[ପୃଷ୍ଠା 26]

ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ରାମନ୍ ଚରମ୍ବୋନ କୁହନ୍ତି, “ଆରେ ସାଥୀ, ଏଠାରେ ସ୍ୱଳ୍ପତ୍ୱ କର । ମୁଁ ରାମନ୍ । ସମଗ୍ର ପିତୃତକ ବିଭାଗରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କି ଶବ୍ଦ ଗୋମାଂସ ନାହିଁ । ”

ତା’ପରେ ଆଉ ହରନ୍ କୁହନ୍ତି, “ତୁମେ ତୁମର ଧୂନି ଖୋଜୁଛ? ଆମ ଧୂନିର ରହସ୍ୟ ହେଉଛି ଅନେକ ବାୟୁ ଏବଂ ଏକ ମୁଖ ମୁଖ । ଶୁଣ... ”

[ପୃଷ୍ଠା 27]

“ମୁଁ ତୋନାଲ୍ଡ ଚରମ୍ପ, ମୁଁ ସବୁ ବିଷୟରେ ବହୁତ କିଛି ଜାଣେ! ରାମନ୍, ଟିଟିକୁ ତୁମର ପାଟି ଦିଅ! ବୋଧହୁଏ ଏହା ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦର ରହସ୍ୟ । ତୁମକୁ କେବଳ ଓଠରେ ଗୁଜବ କରିବା ଏବଂ ପରକୃତ କଠିନ ପ୍ରହାର କରିବା। ”

[ପୃଷ୍ଠା 28]

ତେଣୁ ଟିଟି ପାଟି ଖଣ୍ଡକୁ ନେଇ ବାଡେଇ ବାଡେଇ ବାଡେଇଲା । କିନ୍ତୁ କିଛି ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ। ନିରାଶ ହୋଇ, ଟିଟି ପାଟି ଖଣ୍ଡକୁ ରାମନ୍ ଚରମ୍ପୋନ୍ କୁ ଦେଇ କହିଲା, “ଧନ୍ୟବାଦ, ରାମନ୍, କିନ୍ତୁ ପାଟିଟି ମୋ ପାଇଁ କାମ କରୁନାହିଁ । ଏହା ତୁମ ଏବଂ ତୁମର ଉଚ୍ଚାଞ୍ଚଳ ପିତୃତଳ ସାଂଗ୍ରାମୀୟତା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ କାମ କରେ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛ! ଚକଚକିଆ ଏବଂ ଏହି ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାରେ ମୋତେ ଗର୍ବିତ କରେ। ”

[ପୃଷ୍ଠା 29]

ସେମାନେ ଚାଲିଯିବାବେଳେ ମୋଜି ଟିଟି କୁ କୁହନ୍ତି, “ପାଟି ସହିତ ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିବାରୁ ଏବଂ ରାମନ୍ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପିତୃତଳ ଯନ୍ତ୍ରର ପ୍ରତି ଦୟାକୁ ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଗର୍ବିତ । ତୁମର ଦୟା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଅନୁଭବ କରେ। ”
ଟିଟି କୁହନ୍ତି, “ଦୟାକୁ ହେବା ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗେ। ଟିଟି ଅନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୟା ବିଷୟରେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାବେଳେ ସେ ନିଜ ସ୍ୱର ପାଇବାକୁ ବ୍ୟଗ୍ର ଅଛନ୍ତି ।

[ପୃଷ୍ଠା 30]

ସେ କୁହନ୍ତି, “ମୋଜି, ଆମେ ଷ୍ଟ୍ରିଂସକୁ ଯାଇଛୁ। ଆମେ କାଠଖଣ୍ଡକୁ ଯାଇଛୁ । ଆମେ ପିତୃତଳ ବିଭାଗକୁ ଯାଇଛୁ। ”

[ପୃଷ୍ଠା 31]

“ମୁଁ ମୋର ଧୂନି ଆଉ କେଉଁଠାରେ ଖୋଜି ପାରିବୁ?”

[ପୃଷ୍ଠା 32]

“ଆହା ହା, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଅଛି ଯାହା ଆମେ କରିନାହୁଁ। ମୁଁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଭାବିଲି ନାହିଁ? ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ମୋର ଗା bell ଘଣ୍ଟି ରଖନ୍ତି । ତାଲ ପରକ୍ଷୟନ ବିଭାଗକୁ ଯିବା। ”

[ପୃଷ୍ଠା 33]

ତା’ପରେ ସେମାନେ ଇୟାକ୍ ଟିମପାନି ଚିତ୍କାର ଶୁଣିଥଲେ, “ଟିଟି ଡରିରଞ୍ଜା, ଏଠାକୁ ଫେରିଯାଅ ମଣିଷ । ପଛ ଧାଡ଼ିରେ ସ୍ୱାଗତ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ସଂଗୀତ ତିଆରି କରିବା ସମୟରେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଠିଆ ହେବା ଏବଂ ବୁଲିବା । ମୁଁ ତୁମ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛି ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି ତୁମେ ନୂଆ ପରକ୍ଷୟନ ଯନ୍ତ୍ରର ଯାହା ତୁମର ଧୂନି ଖୋଜୁଛି । ଆପଣ ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଛନ୍ତି; ପାରକୁସନ୍ is ଏଠାରେ କଥିତ । ମୋ ସାଂଗ୍ରାମୀୟତା କଥା ଶୁଣ । ମୋର ଏକ ଧାରଣା ଅଛି, ତୁମେ ମୋର ସରବୋତ୍ତମ ବନ୍ଧୁ କ୍ୟାଡେନ୍ସଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଗଢ଼ିବ ନାହିଁ । ହେ, କ୍ୟାଡେନ୍ସ! ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମେ ଗରମ ନୂଆ ଡରିରଞ୍ଜାକୁ ଭେଟିବ । ସେ ଏକ ଦୟାଳୁ ଆତ୍ମା, ଏବଂ ପ୍ରତିଭାରେ ଭରପୂର; ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କର! ”

[ପୃଷ୍ଠା 34]

ମୋଜି ଏବଂ ଟିଟି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଡରମ୍ ପରିବାରର କ୍ୟାଡେନ୍ସ ଫାନ୍ଦ-ଡରମ୍‌ଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । କ୍ୟାଡେନ୍ସ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରି କହିଛନ୍ତି, “ହେଲୋ, ଟିଟି, ମୁଁ କ୍ୟାଡେନ୍ସ । ମୁଁ ବଡ଼ ବ୍ୟାଣ୍ଡ, ଛୋଟ ବ୍ୟାଣ୍ଡ, ମାର୍ଟି ବ୍ୟାଣ୍ଡ, ଏବଂ ରକ୍ ବ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଖେଳିଛି । ମୋର ଏବଂ ମୋର ସାଂଗ୍ରାମୀୟତା ଗୀତ ଶୁଣ। ”
କ୍ୟାଡେନ୍ସ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଂଗ୍ରାମୀୟତା ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଟିଟି କୁହନ୍ତି, “ଝାଓ!”

କ୍ଷୟାତେନ୍ଦ୍ର ଫାନ୍ଦ ଉନ୍ମ କୁହନ୍ତି, “ହଁ, ଚିଟି, ଏବଂ ତୁମେ ଜାଣ କି ସେହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ତୁମ ପରି’ କୁଲ୍ ଖାନ୍ ନୋଟରସ ‘ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ?

ତା’ପରେ କ୍ଷୟାତେନ୍ଦ୍ର ପାଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ଏକ ଛୋଟ ବିଟର କୁ ସୂଚାଇ କହିଲା, “ଁଁ ଯାଉଛ କର; ଏହା ତୁମର ଧୂନିର ରହସ୍ୟ ହୋଇପାରେ। ”

[ପୃଷ୍ଠା 35]

ବିଟର ଉଠାଇ ଚିଟି କୁହନ୍ତି, “ମୁଁ ଏହା ପାଇଲି। ମୁଁ ମୋର ସ୍ୱର ପାଇଲି। ”

ମୋଜି ଖୁସିରେ ମୁତ୍ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଯାହା ଖୋଜୁଥିଲେ ତାହା ପାଇଥିଲେ ... ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦର ରହସ୍ୟ । ୱଁ ଆଉ ଭୟ କଲା ନାହିଁ ।

[ପୃଷ୍ଠା 36]

ଅର୍କେଷ୍ଟ୍ରାର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ନିଜସ୍ୱ ଅଂଶ ଅଭ୍ୟାସରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବା କ’ଣ ହୁଏ!

[ପୃଷ୍ଠା 37]

ମୋଜି ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ମନେ ରଖ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦୟାକୁ, ତୁମେ ଭଲ ଅନୁଭବ କର, ତୁମେ ଦୟାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲ ଅନୁଭବ କର ... ଏବଂ ତୁମର ଦୟା ଦେଖୁଥିବା ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ।

ତୁମେ ଦେଖ, ଦୟାକୁ ହେବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି ଖେଳିବାରେ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ସଂଗୀତ ତିଆରି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ... ଆମେ ଯେତେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି!